

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 7/1999 - 47 pàgines
Sessió Ordinària del dia 30 de juny de 1999

El dia 30 de juny de 1999, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 25/1999, que és el següent:

1.- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei d'arrendaments de finques urbanes.

2.- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei reguladora de l'exercici dels professionals liberals de l'arquitectura.

3.- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de modificació de l'Ordinació número 2 de serveis públics del Consell General, de data 29 de juliol de 1981.

4.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Vicenç Alay Ferrer, relativa a la presentació a tràmit parlamentari del Projecte de llei d'immigració i del Projecte de llei que reguli la creació i posta en funcionament d'una borsa de treball.

5.- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de creació de "Distribuïdora Elèctrica d'Andorra, SA" (DEDA, SA).

6.- Nomenament d'un membre de la Junta de Govern de l'ORTA.

7.- Preguntes al Govern amb resposta oral.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Miquel Àlvarez Marfany, síndic general i subsíndic general, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas
M. I. Sr. Miquel Casal Casal
M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sr. Simó Duró Coma
M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles
M. I. Sr. Antoni Martí Petit
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Francesc Mora Sagués
M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sr. Jordi Serra Malleu
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
M. I. Sr. Jordi Torres Alís
M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló
M. I. Sr. Miquel Alís Font
M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany
M. I. Sr. Guillem Areny Argelich
M. I. Sr. Francesc Areny Casal
M. I. Sr. Josep Areny Fité
M. I. Sr. Modest Baró Moles
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència del Sr. Jaume Bartumeu per motiu de defunció del seu pare, Jaume Bartumeu Canturri. En nom de tot el Consell General tramet a la família el més sentit condol. També ha excusat l'absència dels Srs. Vicenç Alay, Jaume Martí i Joan Tomàs.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors; Susagna Arasanç Serra, ministra de Finances; Enric Casadevall Medrano, ministre d'Economia; Càndid Naudi Mora, ministre d'Ordenament Territorial; Josep M. Goicoechea Utrillo, ministre de Salut i Benestar; Pere Cervós Cardona, ministre d'Educació, Joventut i Esports, i Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El Sr. Josep Àngel Mortés Pons, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.25h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passem al primer punt de l'ordre del dia.

1.- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei d'arrendaments de finques urbanes.

L'Informe de la Comissió Legislativa d'Afers Socials ha estat publicat al Butlletí número 19/1999, del 4 de maig.

El Conseller General, Sr. Vicenç Alay, ha presentat 9 reserves d'esmena.

El Sr. Joan Verdú, ponent nomenat per la Comissió Legislativa d'Afers Socials, n'exposarà l'Informe.

Sr. Verdú teniu la paraula.

M. I. Sr. Joan Verdú:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Afers Socials, reunida el propassat 21 d'abril d'enguany, em va nomenar ponent del Projecte de Llei d'arrendaments de finques urbanes, per la qual cosa passo a exposar el següent informe:

La Comissió ha examinat, en el decurs de les reunions celebrades els dies 5, 19, 26 i 28 de maig, un total de 31 esmenes presentades al Projecte de llei. De les 31 esmenes analitzades: 8 s'han aprovat per unanimitat; 1 s'ha aprovat per majoria; 3 s'han transaccionat i aprovat per unanimitat; 1 s'ha transaccionat i aprovat per majoria; 16 no han estat aprovades, i 2 han estat retirades.

Vull remarcar, també, la presència en Comissió durant una sessió de treball, i per acord unànime de la mateixa, d'un assessor tècnic i jurídic, a fi i efecte

d'aclarir certs dubtes sorgits en la discussió i debat de les esmenes.

Finalment, voldria destacar el bon ambient de treball i diàleg que ha estat denominador comú entre tots els membres de la Comissió durant les reunions mantingudes.

Així doncs, presento l'Informe de la Comissió a la vista del Projecte de Llei d'arrendaments de finques urbanes, que avui se sotmet a votació.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Demanaria, abans de procedir al debat i a la votació de les reserves d'esmena, al Sr. Vicenç Mateu, si vol debatre-les una per una o en diferents blocs... Sr. Mateu?

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Jo proposaria de debatre, doncs, de forma independent l'esmena 13; després conjuntament les esmenes 15, 18, 19, 20 i 21; i després, també, de forma independent la 22, la 23 i la 29.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord. Tothom està d'acord? Sí?

Bé, doncs, iniciarem pel debat i la votació de la reserva d'esmena, número 13 de l'Informe de la ponència.

Sr. Mateu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, abans de defensar concretament l'esmena vaig a fer una petita consideració respecte a la Llei d'arrendaments.

Nosaltres, des d'Iniciativa Democràtica Nacional, pensem que, doncs, hi havia una tradicional falta de regulació en l'àmbit de l'arrendament de vivendes i locals comercials, i que aquesta falta de regulació va ser paliada, en part, amb l'aprovació l'any 1993 de la Llei d'arrendaments de finques urbanes.

Aquesta Llei, entenem que va estatuir un règim de drets i obligacions entre les parts contractants, que resultava del tot imprescindible atès la dimensió del nostre parc de vivendes i de locals comercials en règim de lloguer.

Efectivament, tot i que, durant els darrers anys, sembla observar-se una tendència cap a l'increment

de l'accés a la vivenda de propietat, motivat bàsicament pel canvi de les condicions del mercat del crèdit, el percentatge del conjunt de vivendes de lloguer en el nostre país encara dobla la mitjana de vivendes en aquest mateix règim en el conjunt de països de la Unió Europea.

Després de cinc anys d'aplicació de la Llei del 1993... -una Llei, que per nosaltres va merèixer ser consultada, però, consultada, únicament, atenent els criteris dels arrendadors- després de cinc anys d'aplicació, doncs, d'aquesta Llei, calia donar un pas més enllà i revisar aquells aspectes que dotessin d'un major nivell de seguretat i donar més gran sensació d'estabilitat als subjectes contractants.

El nostre grup i Iniciativa Democràtica va estar a punt d'entrar una llei pel seu compte, després que fos anunciat per part del Grup Lliberal que anava a entrar la Llei, però era una Llei d'aquestes que semblava que no acabava d'arribar, finalment, un cop entrada la Llei per part del Grup Lliberal vam decidir, doncs, transformar el que havia de ser el nostre projecte en esmenes.

Bé, en les nostres esmenes, nosaltres hem volgut recollir els abusos denunciats per l'Associació de Consumidors; hem volgut donar estabilitat, seguretat als negocis a través de l'esmena de fons de comerç i, bé, en tot cas vaig a referir-me a cadascuna de les esmenes per separat.

L'esmena número 13 diu el següent, nosaltres volíem afegir un nou paràgraf a l'article 26 i diu així:

"Indemnitzar l'arrendatari per totes les obres de millora realitzades per aquest, amb el consentiment de l'arrendador, i que no puguin ésser separades de la cosa arrendada. Si l'arrendador decideix no renovar o resoldre unilateralment i sense motiu justificat el contracte abans de transcorreguts 10 anys, des de la data de finalització de les obres, i el cost de les mateixes superar les 500.000 pessetes o l'equivalent a deu vegades l'import de la darrera renda mensual.

A aquest efecte es contempla un període d'amortització del total del cost de l'obra de millora de deu anys, havent d'indemnitzar l'arrendador a l'arrendatari amb un import equivalent a la desena part del cost total de l'obra per cada any o fracció que resti per considerar aquesta totalment amortitzada".

El motiu de l'esmena era, precisament, doncs, que si un arrendatari, doncs, empenia... incentivar, doncs, a l'arrendatari, doncs, a fer millores del negoci, i a la vegada, doncs, donar-li una certa seguretat que aquestes obres, sempre que s'hagin fet d'acord amb el consentiment de l'arrendador, doncs, en cas que aquest arrendatari hagués de deixar el local seria compensat per la mateixa.

Creiem que és una mesura, doncs, que hauria d'afavorir això... la seguretat d'aquells que tenen negocis, d'aquells que finalment fan funcionar l'economia del país, l'economia productiva i en aquest sentit nosaltres vam presentar l'esmena.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Només dir que comparteixo tots els aspectes que ha exposat, aquí, el Sr. Mateu i, doncs, que s'entengui que li dono plenament suport en aquest afegit a l'article 26.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, des de Nova Democràcia també donarem suport a aquesta esmena en concret i, de fet, només fer una prèvia per dir que emetrem les votacions a les reserves d'esmena tal com les vam fer a la Comissió Legislativa, en el moment de treballar la Llei, i farem una explicació al final quan... en el moment de sotmetre el conjunt de la Llei a votació en relació al conjunt de les esmenes.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Miquel Alís.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

L'AND hauria preferit que el consentiment de l'arrendador fos per escrit, dins del redactat d'aquesta esmena, i amb el pressupost de les obres també acceptat per l'arrendador.

Tot i amb això votarem que sí a l'esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Joan Verdú.

M. I. Sr. Joan Verdú:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres, el Grup Parlamentari Lliberal, seguint els criteris exposats, ja, durant el debat en Comissió, farem una exposició comuna al final del debat sobre la Llei.

Votarem en contra de les reserves d'esmena, i amb la posterior intervenció farem les argumentacions i valoracions.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? No?

Doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada número 13 de l'Informe de la ponència.

Sí és sí a la reserva d'esmena, i no és no a l'esmena i aprovació dels articles tal com han sortit de la Comissió.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Sí

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Sí

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Sí

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots sí: 9; vots no: 15.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Passarem al debat i votació del bloc d'esmenes reservades que corresponen a la número 15, 18, 19, 20 i 21 de l'Informe de la ponència.

Sr. Vicenç Mateu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquest conjunt d'esmenes, la 15, la 18, la 19, la 20, i la 21, són esmenes que fan, totes elles, referència -algunes substantives, d'altres diguem vinculades a aquestes perquè hi hagi coherència en el text legal- que fan referència, deia, als terminis. Nosaltres proposem, bàsicament, ampliar els terminis. Pel que fa a l'esmena 15, doncs, proposem que després del contracte inicial de 5 anys pels habitatges, la renovació per aquest contracte no sigui d'any en any. Nosaltres pensem que hi ha molt poca seguretat i sempre l'arrendador, diguem, té l'espasa de Democles -per dir-ho d'alguna forma- sobre l'arrendatari, perquè li pot rescindir, doncs, d'any en any el contracte. Nosaltres pensem que per arrelar millor la gent al país, perquè es pugui fer present aquest principi que tothom tingui un habitatge digne i amb condicions, per tenir major seguretat, per estar més arrelat al país, perquè no hi hagi la sensació de precarietat, fóra bo que després d'aquests 5 anys inicials, doncs, la renovació fos per períodes de 3 anys; això pel que fa a l'habitatge.

Les esmenes de la 18 a la 21 fan referència als locals comercials.

Estem parlant molt de la competitivitat, estem parlant que el comerç andorrà, doncs, hauria de buscar les formes perquè li permetessin de continuar sent competitiu. És evident que a nivell de diferència de preus d'origen dels productes ja no hi ha la

diferència de preus que hi havia en un passat. Tampoc hi ha, doncs, a Andorra tants productes que no es trobin als països de l'entorn. Potser seria bo, doncs, també, que hi hagués major seguretat pels comerciants, que hi hagués una reducció dels costos fixos i, en aquest sentit, nosaltres presentàvem una sèrie d'esmenes que, entenem, ajudarien a donar major seguretat als comerciants, i recordaria, intentant no caure en la demagògia, que el sector del comerç ha estat fonamental pel que ha estat el desenvolupament econòmic d'Andorra.

Aleshores, nosaltres proposàvem que el primer contracte d'arrendament en l'esmena 18, pel que fa a locals comercials, en lloc de ser per un termini de 5 anys fos per un termini de 10 anys. Entenem que això donaria molta més seguretat a aquells emprenedors que volguessin establir-se i muntar un negoci. A vegades es parla de creació de llocs de treball, i penso que perquè es puguin crear llocs de treball cal que es creï riquesa, i això seria una manera de fer-ho. I a més... bé... i aquestes són les línies d'aquestes esmenes.

Bé, només reiterar això, que entenem que aquest allargament en els terminis referits a locals comercials permetrien, doncs, que les persones que s'han de decidir a posar un negoci, doncs, poguessin actuar amb més independència, amb més seguretat, i això donaria força al comerç andorrà en un moment en què, segurament, necessita ajudes d'aquest estil.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Simó Duró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

He escoltat els plantejaments que ja coneixia a través de *quin* havia estat el meu portaveu a la Comissió, és la Sra. Rosa Ferrer, però he de dir que trobo que aquesta fórmula d'allargament de terminis, va una mica massa a favor de l'arrendatari, i penso que, aquí, la nostra obligació és de posar sobre la balança els interessos dels uns i els avantatges dels altres, motiu pel qual s'entengui que aquestes esmenes no rebran el meu suport.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. Ferrer, vol intervenir?

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. síndic.

No, només reiterar el que ha dit el conseller general, Sr. Simó Duró, i que tampoc, des de Nova Democràcia, no votarem aquestes reserves d'esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Miquel Alís, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

L'AND està d'acord en protegir al màxim l'arrendatari, però si es vol lligar massa a l'arrendador ens podem trobar en una penúria d'habitatges o locals de lloguer, i això representaria un problema social greu per a Andorra.

És per aquest motiu que votarem que no a aquestes esmenes.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, cap intervenció?

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, procedirem, a la votació de l'esmena reservada.

Doncs, sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena, i aprovació de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Simó Duró Coma : No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
M. I. Sr. Jordi Torres Alís : No
M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No
M. I. Sr. Miquel Alís Font : No
M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No
M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No
M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
M. I. Sr. Modest Baró Moles : No
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No
M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots sí: 1; vots no: 23.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, gràcies.

Doncs, bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena reservada, i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Passem, doncs, al debat i a la votació de l'esmena reservada que correspon a la número 22 de l'Informe de la ponència.

Sr. Vicenç Mateu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, pel que fa a aquesta esmena 22... bé, és pura i simplement una esmena de coherència.

Es va aprovar una esmena a l'article 19, en què l'article 19 figura dins del títol segon de la Llei titulat: "Del contracte d'arrendament en general".

Aleshores, el text que queda fixat en l'article 19 és pràcticament el mateix que nosaltres proposem en forma d'esmena de modificació de l'article 56. Dic això, perquè després en l'article 56 quan es parla del lloguer específic dels locals comercials, doncs, el redactat és un altre.

Em sembla que és un motiu d'incoherència en el text legal que es pretén aprovar, perquè no quedarà clar si segons el que diu l'article 19 és vigent per tots els

locals, o si després pel que fa a locals comercials, doncs, serà vigent allò que diu l'article 56.

Nosaltres havíem presentat dues esmenes, bàsicament la mateixa esmena, tant a l'article 19 com a l'article 56, i hem vist com mentre s'ha aprovat l'esmena 19... perdó l'esmena a l'article 19, doncs, s'ha rebutjat l'esmena a l'article 56.

És per això que per un motiu de coherència de la Llei nosaltres tornem a presentar aquesta esmena. És una esmena en què introduïm la possibilitat de si l'arrendatari vol renunciar abans al contracte d'arrendament, que ho faci, mitjançant preavis o bé indemnitzant, i no havent de fer les dues coses alhora com inicialment deia el text.

Això que s'ha autoritzat, diguem, de forma general amb l'acceptació de l'esmena a l'article 19, doncs, sembla que no ha volgut ser autoritzat pel que fa a l'article 56 i, creiem que és una incoherència que conté l'actual Projecte de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Senzillament dir que comparteixo aquest desig de coherència que expressa el grup IDN.

Evidentment que, també, entenc, per un altre costat, a dins del propòsit que *a després* he definit, i que ha fet que no votés les reserves d'esmena, que es volgués equilibrar una miqueta el *quin* és la propietat. Però, també, s'ha de dir que a la pràctica se'ns ensenya que val més un a dins de la butxaca, que no pas tres que s'hi hagin de posar i, en definitiva, és per això que trobo que és lògica aquesta esmena.

Dit això, doncs, que s'entengui que votaré favorablement aquesta reserva d'esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, Sra. M. Rosa Ferrer, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Bé, nosaltres durant el treball en Comissió compartíem, al principi, el criteri que es deia... -que ha exposat aquí el conseller general, company, Sr.

Vicenç Mateu- però, es va intentar arribar a una transacció, perquè, potser, el criteri general el compartíem, però, puntualment hi havia algun detall que no podíem, o no ho vèiem correcte que es pogués aprovar. Es va intentar arribar a una transacció, i això va ser impossible. A partir d'aquí, des de Nova Democràcia, ens vam abstenir a la votació d'aquesta esmena i, per tant, en coherència al que vam fer en aquell moment en la Comissió, a Nova Democràcia, ens abstindrem a l'hora d'emetre el vot a aquesta reserva d'esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Miquel Alís, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Pels mateixos motius que acaba d'exposar la Sra. Ferrer, l'Agrupament, ens abstindrem a la votació d'aquesta esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal. No?

Bé, doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada: sí és sí a l'esmena reservada, i no és no a l'esmena reservada i, aprovació, doncs, de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sr. Simó Duró Coma : Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : M'abstinc

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots sí: 2; vots no: 15; abstencions: 7.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena reservada, i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Passarem tot seguit al debat i votació de l'esmena reservada que correspon a la número 23 de l'Informe de la ponència.

Té la paraula el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta és una esmena, també, que va en la mateixa direcció que les esmenes anteriors. És una esmena referida als arrendament de locals comercials, i és una esmena que recull una pràctica present en molts països i que, al nostre entendre, reforçaria això, reforçaria, doncs, la seguretat en el comerç, reforçaria i reconeixeria -diguem- el dret d'haver-se guanyat una clientela, un fons de negoci que no pogués ser, doncs, aprofitat per una altra persona que vingués després, i que hagués fet fora, doncs, a l'arrendatari que, com a fruit del seu treball, hagués arribat a pujar el seu negoci.

Vaig a llegir l'esmena, diu així: "Si l'arrendador no renova el contracte d'arrendament d'un local de negoci no es podrà, en el termini de tres anys, destinar aquell local a una activitat similar o sensiblement similar a la que s'havia desenvolupat anteriorment, excepte si indemnitza a l'anterior amb una quantitat equivalent a 18 mensualitats de la darrera renda cobrada".

És el que se'n diu el fons de comerç, perquè per fer-ho molt gràfic, i perquè tothom ho pugui entendre

doncs, si algú decidís muntar, un tipus de restaurant, una pizzeria -per dir alguna cosa- doncs, el que entenem que no seria correcte és que es fes fora a aquesta persona que amb el seu treball ha posat en marxa aquest negoci, i després l'arrendador posés exactament el mateix negoci beneficiant-se -diguem- de la feina, i de pujar el negoci que l'anterior arrendatari hauria fet.

Jo crec que és una mesura de protecció de la gent que està darrere dels taulells i darrere dels negocis fent pujar els seus negocis, davant de pràctiques deshonestes que són prohibides, doncs, en molts països del nostre entorn.

Penso que aquesta seria una bona mesura per afavorir, doncs, la seguretat, l'estabilitat, i per incentivar aquelles persones que fan realment d'empresaris a Andorra.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.
Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Només vull donar fe que comparteixo totalment l'exposició que ha fet el Sr. Vicenç Mateu en aquests moments. Penso que tenim l'obligació d'evitar abusos, i sabem que d'abusos se n'han fet. Perquè això s'entengui, trobo encertada i recolzaré aquesta reserva esmena.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També, pel Grup Mixt, té la paraula la Sra... No?
Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Miquel Alís.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

L'AND està d'acord en valoritzar el fons de comerç, però va proposar a la comissió rebaixar la indemnització de 18 a 12 mesos, i de 3 a 2 anys.

Tot i amb això votarem que sí a l'esmena proposada.
Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, sí, Sr. Verdú teniu la paraula.

M. I. Sr. Joan Verdú:

Gràcies.

Des del Grup Parlamentari Lliberal, bé, es tracta d'una esmena que, evidentment, vam analitzar força. Evidentment, no estem en contra del fons de comerç, l'únic que aquest article, aquesta esmena de reserva -millor dit- la trobàvem poc concreta. Ja ho vam comentar, en el seu moment, amb el representant d'IDN, el Sr. Alay, que trobàvem que era un article que calia pulir-lo, és a dir, "l'activitat similar" no enteníem massa bé fins a on volia anar, i trobàvem que era una manera de penalitzar força el local propietat de l'arrendador.

És per aquest motiu que vam decidir no recolzar aquesta reserva d'esmena.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció? No?

Bé, doncs, procedirem a la votació de l'esmena reservada.

Sí és sí a l'esmena reservada, i no és no a l'esmena reservada, i aprovació, doncs, de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari, si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Si

M. I. Sr. Simó Duró Coma : Si

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Si

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Si

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Si

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Si

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Si
M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No
M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No
M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Si

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots si: 9; vots no: 15.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena reservada, i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Passem al debat i a la votació de l'última esmena reservada que correspon a la número 29 de l'Informe de la ponència.

Té la paraula el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta darrera reserva d'esmena -esmena 29 de l'Informe de la ponència- és una esmena de modificació del primer paràgraf de la disposició transitòria tercera.

Aquesta disposició transitòria fa referència a un tema sobre el qual nosaltres ja havíem entrat una proposta d'acord, doncs, ara farà un any, que és el certificat d'habitabilitat. En la disposició transitòria tercera es preveu que aquest certificat tingui una vigència de 10 anys. El certificat d'habitabilitat és aquell certificat que atribueix la qualitat d'habitable un habitatge.

Nosaltres pensem que aquest és un període excessivament llarg, i proposem reduir-lo a la meitat, vist que entenem que es pot produir una degradació important, i pensem, doncs, que per part de l'Administració seria millor que hi hagués un control més seguit d'aquest habitatge, vist a més, doncs, les característiques de transitorietat de la població andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Doncs, passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Perdoneu Sr. síndic, i gràcies.

Doncs, senzillament dir que no donaré suport a aquesta esmena, perquè si bé entenc la filosofia que s'hi planteja, en un nivell pràctic penso que, tant d'un costat com de l'altre, ens fóra difícil de conciliar les dos coses.

Doncs, em mantinc amb el text proposat.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, Sra. M. Rosa Ferrer... No?

Sr. Miquel Alís, per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

L'AND considera que passar de cap certificat d'habitabilitat a haver-ne d'obtenir cada deu anys ja és un pas important... si es fa complir.

Doncs, votarem que no a l'esmena.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, Sr. Verdú teniu la paraula.

M. I. Sr. Joan Verdú:

Sí, des del Grup Lliberal també s'ha considerat correcte no modificar el termini de deu anys. S'han fet comparatius amb altres zones del nostre entorn, per exemple, a Catalunya també se segueix aplicant el termini de vigència de deu anys a aquest certificat d'habitabilitat. El que sí que fariem és recomanar o encomanar al Govern -tal com veig que ha fet el company Miquel Alís- que s'apliqui la certificació o la vigència d'aquest efecte.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Si em permet, he esperat a intervenir al final només per fer una valoració conjunta del treball fet des de la Proposta de llei, des del treball de la Comissió, i de tot el Consell General, per dir que en aquest tema lògicament no hi ha mai satisfacció total per cap costat, però voldria destacar i agrair al Consell General el treball que ha fet, tant la Comissió com tot el ple. Perquè la Proposta de llei s'ha millorat sensiblement, i perquè es tractava d'intentar trobar, encara, més equilibri del que ja va significar la Llei de l'any 1993, que va ser un pas fonamental per la protecció, sobretot, dels drets dels llogaters que estaven realment desprotegits en aquell moment.

L'equilibri entre els llogaters i els arrendataris o arrendadors és difícil, perquè és clar, abans Andorra es regia pel la llei de l'oferta i la demanda que, invariablement, era negativa i perjudicial pels llogaters, sobretot pels pisos, per les persones que han de viure en un pis de lloguer, que són la gran majoria, de moment.

El que s'ha de dir, també, que el més important d'aquesta Llei ha estat les millores que s'han aportat, tant des de l'origen com les que s'han aportat després en Comissió, a favor dels llogaters, també, però també tenint en compte la importància que el mercat sigui àgil, i que hi hagi oferta de pisos. També pel que fa al comerç, el comerç andorrà és molt dinàmic i algunes mesures que d'altres països en poden tenir aplicació a Andorra són difícils, i per això s'ha de procurar evitar el risc que hi hagi una passivitat per part de propietaris degut a les normes. El que és interessant és que hi segueixi havent una mobilitat suficient, perquè tant els comerciants dinàmics sàpiguin que poden comptar amb espais per fer la seva activitat, com que els propietaris sàpiguin que tenen una possibilitat d'arrendar amb condicions adequades.

Jo crec que el balanç global de la millora de la Llei anterior és molt positiu, i és molt més positiu per la part més necessitada de protecció, com és la part dels que han de pagar lloguers.

En tots els casos jo només voldria agrair al Consell el treball aportat a aquesta Proposta de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció abans de procedir a la votació de l'esmena reservada? No?

Bé, doncs, procedim a la mateixa. Doncs, sí és sí a l'esmena... sí, perdó...

Sr. Vicenç Mateu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

És per preguntar si podrem fer una intervenció; l'hem de fer ara...?

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, sí... no, una vegada acabada la votació de l'esmena reservada, llavors procedirem a la votació de la resta de la Llei, i llavors es podran fer intervencions.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, procedim, doncs, a la votació de l'esmena reservada.

Sí és sí, a l'esmena reservada, i no és no a l'esmena reservada, i aprovació de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Simó Duró Coma : No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Sí

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : No

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : No

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots si: 1; vots no: 23.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Doncs, bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena reservada i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Seguidament procedirem, doncs, a la votació de totes les parts del Projecte de Llei que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Pel Grup Mixt, Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

És a dir, que la meua intervenció és la genèrica sobre el text.

Aquest text al qual donaré suport mitjançant votació, amb vot a favor de les reserves d'esmena número 13 i 23, és fruit d'un balanç fet prop de 6 anys d'un text legal vigent i, volen dir: equilibrar i defensar de forma raonada interessos diametralment oposats.

Segons del costat on hom se situa, cadascú plorà ses penes, però cal veure, aquí, una precisió dins la defensa de sengles interessos: la del propietari, la del llogater. Car, a la pràctica, de tot costat brollen abusos i greus negligències.

Importants són les disposicions transitòries i, en aquest sentit, vull fer remarcar instant, doncs, al Govern, la gran necessitat de parar abusos i incògnites, determinant i publicant periòdicament un índex general de preus de consum del Principat.

També, demanaria al Govern que, per via reglamentària, obligués la propietat i també, doncs, en tingués coneixement l'arrendatari, i així també contés en tot contracte establert l'entrega de la còpia de la present Llei. És a dir, en resum, el que demanaria és que tot contracte estès acompanyat de

la Llei, d'aquesta manera ningú no es podria donar per ignorant del text vigent.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només, doncs, reiterar pràcticament el que he manifestat en un inici.

Nosaltres pensem que es va fer una Llei important l'any 1993; que quan es va elaborar aquella Llei, doncs, es va convocar diferents agents socials... Ara bé, pensem que en aquell moment es va consultar, doncs, únicament un costat: el costat dels arrendadors, no el costat dels arrendataris.

És evident que la Llei del 1993, doncs, estava esbiaixada...o, diguem, penjava cap a un dels costats. Ara s'ha intentat corregir alguns d'aquests aspectes. Per a nosaltres, doncs, la correcció és una correcció insuficient, és una correcció insuficient per qüestions -diguem- de justícia social, i que no té en compte les característiques especials del nostre país, si volem que de veritat, doncs, aquí hi hagi una integració i un arrelament de la població, i no pensem que la gent està aquí, doncs, en una situació de pura provisionalitat. També, pensem que és un text que no permetrà encara acabar del tot amb els abusos de banda i banda que es puguin produir, i a demés és un text que es queda curt, des del nostre punt de vista, també, pel que fa a aquelles mesures que, més enllà de les taxes o dels preus, poden ajudar a què el comerç sigui, realment, competitiu, i que una majoria de la població d'Andorra, doncs, tingui accés, també, a poder tenir el seu negoci, i a dedicar-se a activitats -diguem- productives.

A nosaltres ens sembla que continua havent-hi un pes... una preponderància massa gran dels grans propietaris, de la gent que amb molts diners podrà mantenir un lloguer i podrà, doncs, llogar un local en segons quina zona, i que no estarà, doncs, angoixat o preocupat si un bon dia, d'un dia per l'endemà ha de deixar el local comercial amb el consegüent perjudici econòmic -diguem- desastrós pel seu negoci.

Més enllà del que són proclames de boniques paraules, a nosaltres ens agradaria que això anés acompanyat de polítiques reals que permetessin que hi hagués això... Una Andorra no només de 4 o 5, sinó una Andorra de tots, de tots aquells que

treballen i que han fet, doncs, que aquest país sigui el que és.

Per tant, el sentit del nostre vot serà l'abstenció.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, des de Nova Democràcia donarem el nostre vot favorable a aquesta Llei d'arrendaments de finques urbanes, i ho fem amb el convenciment que s'ha millorat la Llei, vigent fins a la data, de l'any 1993 com ha recordat, aquí, el Sr. cap de Govern.

S'ha procurat donar majors garanties tant a l'arrendador com a l'arrendatari, i, com diu l'exposició de motius, es tracta "d'ajustar l'equilibri d'interessos", i -com també ha dit el Sr. Simó Duró, abans- de tal manera que tant l'arrendador -és a dir el propietari- com l'arrendatari -el llogater-, disposin de major seguretat jurídica a l'hora d'establir un contracte d'arrendament, i una major eficàcia pel que fa al procediment, si han de resoldre aquest contracte d'arrendament davant dels tribunals, donat que, també, es modifica el procediment sumari existent fins a la data per un procediment civil.

S'ha acabat aquella època en què alguns propietaris abusaven d'aquesta condició, i només entenien el contracte d'arrendament com un instrument merament lucratiu al seu abast. La nova Llei que aprofitem, avui, reforça els drets de l'arrendatari preservant-lo dels abusos que es puguin cometre, i només per això entenem que val la pena donar el vot favorable a aquesta Llei.

Però en canvi, aquells propietaris seriosos que, també, com s'ha dit aquí, també n'hi han, i que si bé entenien la relació de l'arrendament en el seu aspecte econòmic, també l'entenien com a prestació d'un servei en termes més humans. Doncs, a aquests propietaris poca cosa els canviarà a la pràctica amb aquesta nova Llei, perquè de fet, ells, tot i que no fos una obligació legal ja ho venien aplicant: la prudència i el seny els portava a aplicar... de fet, certes introduccions que hi ha en aquesta Llei, modificacions.

Per altra banda, els arrendataris, és a dir, les persones que han de llogar el seu habitatge o un local comercial tindran una major seguretat jurídica tant a l'hora de disposar de la seva vivenda com a l'hora d'efectuar inversions en immobles que no són de la seva propietat.

O sigui, tot plegat, aquesta Llei beneficiarà ambdues parts i, entenem, que val la pena.

Arribat aquí, faré una intervenció molt genèrica pel que respecte a les reserves d'esmena que des de Nova Democràcia no hem aprovat.

Entenem que si aquestes reserves d'esmena, si bé pretenen afavorir el més feble, en aquest cas l'arrendatari, a nosaltres ens queda el dubte que si s'aproveïssin, a la pràctica, potser, només farien que, en realitat, desafavorir-lo. Si les condicions perquè un propietari decideixi invertir en habitatges per llogar són tan dures, possiblement decidirà invertir en una altra cosa, i, a la llarga, el nombre d'habitatges i locals comercials pot disminuir de tal manera que el propi mercat encareixi globalment els preus en tractar-se de béns escassos.

En conseqüència, entenem que ens podríem tornar a trobar l'Andorra de no fa gaires anys, i que tots recordarem, en què no hi havia ni pisos ni locals suficients per arrendar, i els que hi havia eren excessivament cars; i sobretot ens trobàvem que hi havia persones que venien a treballar a Andorra per primera vegada, amb unes condicions econòmiques difícils, que no podien ni pagar l'arrendament d'un pis, i aleshores es veïen obligats a viure en càmpings o en habitatges d'altres famílies i, potser no reunien les condicions adequades que hauríem de desitjar que fossin en un Estat com Andorra.

Entenem que no ens podem permetre de córrer aquest perill -en tot cas avui- i produir l'efecte contrari al que bonament es vol pretendre.

Per tant, aquí justifico el vot negatiu a les reserves d'esmena que s'han debatut anteriorment.

Entenem, doncs, que des d'aquest Consell no ens ho podem permetre, i el text que queda definitiu és un bon text. Evidentment, millorable, tot és millorable. Però que, avui per avui, entenem que és correcte i, per tant, li donarem el nostre suport.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Miquel Alís.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

L'any 1993 es va aprovar la Llei d'arrendaments de finques urbanes. Tots hem de reconèixer el gran pas que es va fer en aquell moment en regular de forma concreta un sector que, més enllà de consideracions estrictament econòmiques, té unes connotacions de caire social evidents.

La nova Llei d'arrendaments de finques urbanes que es presenta a l'aprovació d'aquesta Cambra, avui, incloses les esmenes acceptades limita a dues mensualitats la fiança de garantia, limita a un mes l'obligació de pagament anticipat de la renda, precisa els conceptes de serveis i subministraments complementaris a càrrec de l'arrendatari, allarga el mínim legal d'arrendament, exigeix la justificació documental de la part de la fiança que l'arrendador es fa seva, allarga el període de calefacció per les finques situades en cotes altes, etc..

He de dir que la gran majoria dels arrendadors ja aplicaven, de fet, aquestes novetats.

Aquesta nova Llei no permetrà, doncs, millorar de forma substancial els problemes relatius a l'habitatge, i aquest és un dels grans temes que tots plegats tenim pendants.

D'entre els diversos punts en els que el Govern hauria d'incidir, en destacaré dos:

El primer és el de l'adquisició de vivendes en propietat. Em refereixo, com tots sabem, a les més de 500 famílies que es van acollir al Decret de finançament privilegiat de l'habitatge. En aquell moment, el Consell i el Govern, molt encertadament, van negociar globalment amb les entitats bancàries, uns crèdits a un interès del 6% que, amb tota justícia, es podien qualificar de tous, quan els crèdits ordinaris se situaven per sobre del 10%.

Avui, com tots sabem, el mercat del diner ha canviat molt, dins dels països de la Unió Europea, i això ha repercutit al nostre país rebaixant els tipus d'interès, de tal manera que en una publicitat apareguda a la premsa fa pocs dies, una entitat bancària del país proposava deixar diners, per reformes, a un interès del 3'2%. Senyors del Govern, què espereu per renegociar globalment aquests crèdits hipotecaris amb les entitats bancàries, ajudant així aquestes més de 500 famílies que avui poden tenir dificultats per satisfer els seus compromisos al respecte?

El segon punt es refereix als habitatges de lloguer. Tenint en compte els elevats preus del terreny i de la construcció a les nostres valls, difícilment podem pretendre que els lloguers dels habitatges estiguin a preus baixos. Però, d'altra part, tampoc podem permetre que certs segments de la població d'Andorra (persones grans, parelles joves, persones separades amb fills a càrrec, ...) amb uns revinguts limitats, hagin de dedicar un 50% dels seus ingressos, quan no és més, a satisfer el lloguer del pis. Si volem créixer en pau i harmonia no ens podem permetre que aquestes disfuncions existeixin. Totes aquestes persones desfavorides no creuen en miracles, esperen lleis i reglaments clars als que es puguin acollir. La

majoria d'elles no volen ajudes donades individualment com si de caritat es tractés, sols demanen que es respectin els drets que haurien de tenir si Andorra hagués signat i ratificat la Carta Social Europea.

(Se senten veus)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Sí, senyors del Govern.

Una vegada més, amb aquesta intervenció posem el debat damunt la taula. Sr. cap de Govern, quan digueu que "a Andorra anem bé", teniu raó, però no pels motius que penseu vós, Sr. Forné. Andorra va bé, fem-ne aprofitar tot seguit els més desfavorits.

Ja per acabar, diré que el Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic, votarà aquesta Llei, perquè el 1993 ja va votar la Llei del mateix nom.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Joan Verdú.

M. I. Sr. Joan Verdú:

Gràcies Sr. síndic.

Després de quasi 6 anys de vigència de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, aprovada pel Consell General els dies 2 i 3 de setembre de 1993, creiem necessari que calia efectuar determinades modificacions amb la clara i ferma voluntat d'equilibrar, encara més, els interessos, drets i obligacions tant dels arrendadors com dels arrendataris, en els contractes que aquesta Llei contempla.

L'experiència i balanç acumulat durant aquest període, se'n desprèn d'una acurada anàlisi dels resultats de la seva aplicació pràctica, ens dona arguments suficients per poder avalar el text que avui se sotmet a debat, on han estat corregides certes disfuncions detectades en el decurs de la vigència de la Llei.

Voldria destacar les modificacions, i al nostre entendre millores, que aquesta nova Llei d'arrendaments de finques urbanes incorpora.

Es redueix l'import de la fiança a dipositar en concepte de garantia a la part arrendadora a un màxim de 2 mensualitats, en l'actualitat s'eleva a 3.

Voldria remarcar, també, l'essencial modificació que s'efectua, també, en el termini de durada de l'arrendament d'habitatges, que s'allarga de 3 anys en l'actualitat, a 5. Modificació que manifesta la clara voluntat d'atorgar més protecció a l'habitatge, i dotar a la part arrendatària de més seguretat jurídica amb la facultat de resolució anticipada sense indemnització, sempre i quan es comuniqui mitjançant preavís amb 3 mesos d'anticipació.

En el capítol que ocupa l'arrendament de locals de negoci i seguint la mateixa voluntat d'equilibri emprada en l'arrendament d'habitatges, es preveu la possibilitat que l'arrendador hagi de consentir una durada de l'arrendament fins un període màxim de 7 anys, sempre a petició de l'arrendatari i justificant una inversió en el local superior a l'import de 3 anys de la renda inicial, en concepte d'obres de millora. Recordar que en la Llei vigent, dit termini quedava establert, sense excepcions, a un màxim de 5 anys.

S'allarga, també, el termini de pròrroga tàcita que passa de 1 a 2 anys.

A banda de les modificacions mencionades, les quals, al nostre entendre, considerem com a primordials, i permeten equilibrar els interessos de les parts arrendadors i arrendataris en el contracte d'arrendament d'habitatges i locals de negoci, no voldria, en cap cas, oblidar el valuós treball efectuat en Comissió durant les sessions, en les quals s'han examinat i debatut totes les esmenes presentades al Projecte de Llei, gran part de les quals han estat aprovades o transaccionades, aportant noves millores al text definitiu avui presentat.

A tall d'exemple de les més significatives, senyalaria, pel que fa a l'article 25, en el qual s'ha reduït a un 15% l'augment màxim autoritzat que per raó d'obres de millora pot realitzar l'arrendador.

La introducció de modificacions en l'article 24, en relació als serveis de calefacció i d'aigua calenta, que preveu la durada anual de la prestació dels serveis, segons l'altitud a la que es troben els habitatges.

També la inclusió en l'article 5, de considerar com a element en l'arrendament d'habitatge, aquell que superi els 183 dies per any civil.

Vull recordar, finalment, que el nou text contempla altrament, la supressió del procediment judicial anomenat sumari. Quedant sotmesos a partir d'ara tots els litigis i les qüestions que derivin dels contractes d'arrendament, a un procediment civil, guanyant, d'aquesta forma, més equitat i equilibri entre les parts.

Per tot l'exposat, el vot del Grup Parlamentari Lliberal, serà favorable al Projecte de Llei d'arrendaments de finques urbanes.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la Llei que serà aprovada d'aquí pocs moments per aquesta Cambra, em remeto al que he dit abans, i recullo els suggeriments fets pel Sr. Simó Duró referents a l'entrega d'un exemplar de la Llei. Mirarem els procediments oportuns per fer-ho, a través de suposo, de l'AGIA o de les persones que s'interessin, i fins i tot dir que estem estudiant, des del punt de vista tècnic des del Govern, i n'hem de parlar amb el Consell General, també, la possibilitat que el Butlletí Oficial pugui fer edicions -separates que se'n diuen- de lleis determinades, amb el seu complement de reglaments per poder proveir a totes les persones que vulguin, no de cada Butlletí Oficial on hi ha una llei referent a arrendament, sinó un bloc en el qual hi hagi totes les lleis referents a arrendaments i a qualsevol altre tema com penal, civil, etc.. Això crec que serà una feina que és important que es faci per classificar-la, i per poder-la fer arribar -com ha suggerit el Sr. Duró- als interessats, sobretot als llogaters, perquè sàpiguin quins són els seus drets, perquè és bo que la gent pugui tenir coneixement de la llei concreta que l'afecta en un tema determinat.

Pel que fa al Sr. Miquel Alís, bé, ens ha tornat a fer la seva habitual campanya sobre la Carta Social. És lògic... És així com ho fa cada vegada, i insisteix en el tema. El Govern hi treballa i, també, treballa en una altra cosa: quan es parla dels crèdits tous de fa 5 anys, s'ha de dir que la característica principal d'aquell moment era del 6%, que era molt més avantatjós, molt més que el 10 que es cobrava, llavors, -com vostè sap 10 o 12 fins i tot- i aquesta era la cosa més cridanera d'aquella Llei, la cosa més important de cara als que van acollir-s'hi amb quantitat important fins a cinc-centes i tantes famílies. Però no era l'única característica d'aquell sistema que es va establir per decret. Una de les importants que tenia, també, era el fet que se suprimia qualsevol mena de comissió i de cobrament complementari a l'hora de resoldre i de rescindir aquell crèdit. Això ha donat el resultat positiu que s'ha constatat que una gran quantitat d'aquells crèdits, fets a aquell tipus d'interès del 6%, pel fet de no haver de pagar cap penalitat o cap clàusula resolutòria important, en absolut, gens... cap d'elles, han estat resolts durant el temps de vigència, i han estat resolts favorablement pel propi contractant que ha aconseguit crèdits dels actuals -que sí que són més

baixos- amb el ben entès que en els crèdits baixos, si es manté el seu nivell durant vint anys no hi ha problema, el que no és segur... també poden pujar els crèdits. Això és cert. El que ha permès això, és que pel fet de no haver-se de pagar cap comissió, molta gent s'ha acollit als crèdits actuals sense cap perjudici. Cosa que abans no era així. Abans, per resoldre una pòlissa de crèdit s'havia de pagar unes comissions, etc., i el banc sempre era el qui recollia la voluntat del particular per canviar de situació. La situació ha canviat amb un percentatge important. Jo crec que és quasi un terç dels que van contractar o, fins i tot, una mica més, que s'han canviat a crèdits actuals, sense cap menysteniment ni menyscapte de la seva economia.

No obstant això, tot i tractar-se d'uns crèdits que són fets entre parts en virtut d'un decret del Govern, es treballa amb la possibilitat que es baixi el tipus general d'interès en el cas de les noves contractacions.

De moment és el que estem treballant sobre el tema. Res més.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Vicenç Mateu, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo també donaria les gràcies al Sr. cap de Govern, i al Govern, perquè el Govern ens ha donat les gràcies al Consell General. Jo crec que no és qüestió que ens anem donant les gràcies, sinó que cadascú faci la seva feina.

En segon lloc voldria fer una consideració al Sr. síndic, que és de demanar-li que aquesta edició de les lleis, per fer-les arribar a tots els ciutadans, doncs, que les fessin des d'aquesta sala i no des del Consell, de cara a respectar escrupolosament el principi de divisió de poders, i evitar, doncs, la invasió de la voluntat -diguem- expansionista que, a vegades, manifesta el Govern sobre aquesta Cambra.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, Sra. M. Rosa Ferrer, heu demanat la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Jo només voldria dir al Sr. cap de Govern que celebri que uns quants mesos i anys després, ens hagi fet, ara, aquesta manifestació de plantejar-se de baixar el tipus d'interès, pel que respecta al Decret de l'habitatge, de l'accés a l'habitatge, perquè és una vella reivindicació nostra, que es va debatre en aquesta sala, i que ens van dir que no ho pensaven revisar en aquell moment, doncs, realment celebri que ara ens digui el revés, un temps després.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Miquel Alís, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sobre el tema de la campanya, sobre la Carta Social, que ha parlat el Sr. cap de Govern, el que voldria dir és que la impressió que dóna el Govern és que no en té cap ganes de signar aquesta Carta Social, malgrat el que ha dit. *Inclús* penso amb el que va dir en l'últim Consell quan va parlar, doncs, que el secretari general del Consell d'Europa us havia dit que, bé, us havia aconsellat que primer s'havien de fer les lleis d'Immigració, etc.. Llavors, jo voldria recordar a aquesta Cambra que, aquí, potser vam rebre un document tan o més important que el que va poder dir al Grup Lliberal, el Sr. secretari general, una carta que venia signada per la presidenta del Consell d'Europa i un acord del parlament. Penso que té més força que el que pugui dir un secretari al Govern. Llavors el que em dóna la impressió és que el Govern escolta només el que vol, el que li va bé. Potser, no sé, s'assembla una mica a aquelles persones malaltes que van a veure el metge i com que no els agrada el que els hi diu, van canviant de metge fins que troben un curandero que els agrada, i em sembla que, en aquest cas, doncs, heu trobat el curandero, Sr. cap de Govern.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal?

(se senten veus)

Perdoneu... Perdoneu, si us plau

Sr. Josep Dallerès, per l'Agrupament Nacional Democràtic... el que demanaria és que les intervencions es centressin sobre la Llei, si us plau.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De fet, és únicament agrair al cap de Govern, una mica tal com ho ha fet la Sra. Rosa Ferrer, que per fi es dediqui a revisar aquest tema, i el tema dels crèdits tous, però recordar al Sr. cap de Govern, que en el moment de la modificació del Decret hi havia un tema que es va modificar, que eren els crèdits passats anteriorment a aquell Decret, i que avui, encara, aquests tenen clàusules de rescissió, i avui encara s'estan pagant a la ratlla del deu... entre el 9 i l'11%.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal. Sí, Sr. Francesc Mora teniu la paraula.

M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Només fer una breu intervenció en relació a les paraules del Sr. Miquel Alís.

Crec que l'objecte del debat d'avui no és la Carta Social Europea, malgrat sigui... jo no diria la campanya permanent, sinó un tema reiteratiu i quasi exclusiu, del Sr. Miquel Alís.

En tot cas, penso que la posició del Govern és clara en aquest sentit, i no crec que Andorra pugui passar una altre dia més sense firmar la Carta Social Europea.

En tot cas, no sé si ho he entès bé, o malament, potser és que ho he entès malament, però no crec que el Sr. Miquel Alís s'hagi referit al secretari general del Consell d'Europa com un curandero, perquè em semblaria que, realment, aquesta Cambra hauria donat una imatge pèssima, amb comentaris de parlamentaris d'aquest baix nivell.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. cap de Govern, li dono la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, breument, i gràcies Sr. síndic.

Per dir al Sr. Vicenç Mateu que de cap manera volem envair cap competència, encara que ell diu que ho fem sovint i no és veritat. Jo penso que no és veritat, per una raó, i em sembla que m'he explicat prou clarament. El Govern està estudiant les

condicions tècniques, amb el responsable de les condicions tècniques del Butlletí Oficial, per proposar un sistema que, naturalment, dependrà del Consell General. No hi ha cap dubte sobre això, però crec que és bo que es faci, i a més a més no és nou. Hi ha hagut alguna edició, no li sabria dir ara quina, perquè no era en el meu mandat. Estant jo aquí, alguna llei s'ha fet amb una separata, amb un color de paper diferent, etc.. Estem estudiant les condicions tècniques per fer-ho, i proposar-ho per poder-ho fer.

Per tant, no pateixi, no hi haurà cap envaïment de competències, en absolut! Al contrari: crec que serà un treball positiu pels ciutadans, que és el que a tots ens preocupa.

I pel que fa al Sr. Miquel Alís, el Sr. Mora li ha contestat el que el Govern voldria dir. Jo crec que el secretari general del Consell d'Europa no és un curandero, i que el Govern fa la seva feina tenint en compte la globalitat del país pel que fa a la Carta Social, i la fem en els terminis que el Govern creu que l'ha de fer. Tenim els informes corresponents, tenim el que s'ha d'anar tenint per poder decidir... i, insistim, insistim una vegada més, en un fet: la Carta Social revisada només l'han ratificat 3 països d'Europa en aquest moment... de 40, per tant, no estem, de cap manera, a la llista dels països menystinguts.

Hi ha la carta antiga, que ha estat firmada per bastants països, i ratificada encara per uns quants, i no tots ni molt menys. Hi ha molts que no l'han ratificat, encara, l'antiga, la versió primera, i les llistes van sortint, les podem tenir al dia, fins i tot a internet cada dia surt si hi ha algun país nou. No hi ha molta pressa, tampoc, per part de molts països a firmar-la i, nosaltres, tampoc tenim molta pressa, però sí la suficient com per tenir-la en compte en el moment en què la puguem presentar degudament estudiada a vostès.

És tot.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, abans de passar a altres intervencions voldria dir que no s'hauria de fer un debat sobre la Carta Social en aquest moment, i que ens hauríem de centrar sobre la Llei.

Lavors Sr. Miquel Alís, per al·lusió, si voleu contestar?

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Sobre la Carta Social -ja que n'ha parlat el Sr. cap de Govern- el que li voldria dir és que s'hauria de posar al dia: ja no és veritat que només 3 països han signat la Carta Social revisada... s'hauria de posar al dia, doncs.

Segon, quan parlem només de la Carta Social revisada, vull dir, que la Carta Social revisada és la Carta Social del 1961 més el protocol que havien signat els altres països. És a dir, que, globalment dic, són, és el que vaig dir una vegada que sols són 4 països, avui, perquè Georgia s'ha afegit al Consell d'Europa, que no han signat o ratificat la Carta Social Europea.

Lavors parlant de... -voldria contestar al Sr. Mora- jo el que he fet amb el secretari general del Consell d'Europa, és una imatge, Sr. Mora... és una imatge i s'haurien d'entendre les imatges. Voldria destacar la diferència que hi ha entre l'acord del parlament i de la presidenta del parlament -el que representa aquest acord- amb el que pugui dir... amb el que feu dir al secretari general; dic "feu dir" perquè el secretari general, el Sr. Tarschys, quan va venir, aquí, a Andorra, també el vam rebre l'oposició, i a l'oposició no ens va dir la mateixa cosa. I, és aquest fet que volia dir.

I quan parla d'exclusiva, per exemple, que la Carta Social és una exclusiva pel Sr. Miquel Alís, li contesto al Sr. Mora: al Sr. Miquel Alís li interessa molt tot el que són qüestions socials, que és per això que estic en aquesta Comissió. I al Sr. Mora, em dono compte que, això no li interessa massa, i quan l'oposició -i parlo en aquest cas, de l'Agrupament i de Nova Democràcia- doncs, té unes idees que no són les mateixes que les del Sr. Mora, el Sr. Mora es permet de tractar aquesta gent d'irresponsable i llavors... aquesta gent, d'irresponsables, Sr. Mora, no en tenen res...

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau, Sr...

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Perdó, un moment....

Aquesta gent, d'irresponsables, no en tenen res. Perquè aquesta gent, la majoria d'ells, van intervenir en la redacció d'una Constitució, que avui tenim a Andorra. Aquesta gent, la majoria d'ells, han estat elegits 3 o 4 vegades aquí, en aquest Parlament o en altres entitats, i d'irresponsables no en tenen res perquè si ho fossin els electors no els haurien votat, Sr. Mora.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, si us plau, per al·lusions i molt breument.

M. I. Sr. Francesc Mora:

Sr. síndic, jo no voldria fer cap intervenció... El micròfon, sí... és que vull que se senti.

No sé si s'aparta de la intervenció, en tot cas, després de la lliçó magistral que el Sr. Miquel Alís, com a elegit múltiples vegades, i com a pare de la Constitució, ens permet donar-nos als joves consellers que, malauradament i desgraciadament només hem sigut elegits una vegada i som polítics postconstitucionals, doncs, tinc el dret i l'obligació, com a conseller general, també electe jo, de contestar.

Em sap greu que el Sr. Alís es prengui les coses d'aquesta manera, en tot cas sempre s'omplen la boca de lliçons de democràcia, i quan se'ls diu una cosa, aleshores s'ho prenen com una ofensa personal, i els demés som uns nouvinguts i ells són els grans pares de la Constitució d'Andorra, i gràcies a les seves lleis podem estar tots assentats, aquí, avui.

Potser si les haguessin fet d'una altra manera, potser estarien assentats ells aquí, a la majoria i no hi són. Això és una altra qüestió de responsabilitats...

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Mora, si us plau, us demanaria de concloure perquè... si us plau, estem entrant en un debat que s'allunya molt del debat de la Llei, i llavors us demanaria de concloure breument.

Sr. Martí, si us plau...

Sr. Mora, concloueu ràpidament.

M. I. Sr. Francesc Mora:

El que em preocupa a mi, no és el que podem entendre en aquesta Cambra, és el que el Sr. Tarschys pugui entendre quan se li fan aquestes referències, jo diria, de molt mal gust.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, si no hi ha cap altra intervenció passarem a la votació de la Llei tal com ha estat demanada.

Sí és sí a totes les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de reserva d'esmena, i no és no, doncs, a totes les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Si
 M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : Si
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Si
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Si
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Si
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Si
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Si
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Si
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Si
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Si
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Si
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : Si
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Si
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Si
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Si
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : Si
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : Si
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Si
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Si
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Si
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Si
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Si
 M. I. Sr. Simó Duró Coma : Si

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots si: 23; abstencions: 1.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda aprovat, per majoria, el Projecte de llei.

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2.- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei reguladora de l'exercici dels professionals liberals de l'arquitectura.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme ha estat publicat al Butlletí número 23/1999, del 15 de juny.

El conseller general, Sr. Francesc Mora, en nom del Grup Parlamentari Lliberal, hi ha presentat un vot particular.

El conseller general, Sr. Narcís Casal, en nom del Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic hi havia presentat cinc reserves d'esmena que ell mateix ha retirat per carta, entrada avui mateix.

El conseller general, Sr. Simó Duró, hi ha presentat dues reserves d'esmena.

El Sr. Josep Areny, ponent nomenat per la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme en presentarà l'Informe.

Sr. Areny teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Areny:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme ha examinat en el decurs de les reunions celebrades els dies 7, 12, 20 i 27 de maig l'Informe del ponent a la vista del Projecte de llei reguladora de l'exercici dels professionals liberals de l'arquitectura, del que se'n desprèn que de la totalitat de les esmenes presentades: 4 han estat aprovades i 9 han estat refusades.

Dels treballs en Comissió se'n pot deduir com a aspectes que han copsat l'opinió unànime de la Comissió, el parer que una regulació d'aquest tipus tingués un denominador comú en totes les professions.

En aquest sentit, la Comissió considera adient que aquesta normativa s'integrés en un marc genèric que preveïés tant l'homologació de títols, com els requisits necessaris per exercir la professió al Principat.

D'altra banda, la Comissió considera que cada vegada són més els universitaris que prefereixen anar a altres països, a més d'Espanya i França, per cursar els seus estudis, i, per tant, l'anàlisi també hauria de preveure els títols homologats a nivell de la Unió Europea, els requisits que cada Estat demana per poder-hi exercir, les homologacions d'assignatures, etc..

Això, és tot, Sr. síndic.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, passarem a continuació al debat i votació de la primera esmena reservada que correspon a la número 1 de l'Informe de la ponència.

Té la paraula el Sr. Simó Duró.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Només advertir que aquesta esmena reservada número 1, estava lligada amb l'esmena reservada número x que jo havia fet, que anava lligada a la disposició transitòria primera, de tal manera que fa molt difícil que jo pugui dur un debat que va lligat amb el que és el vot particular, que el Sr. president o el Sr. Mora, doncs, havien de defensar, ja que ells n'eren els presentadors.

Però en fi, havia preparat aquesta qüestió pensant que el debat fóra portat d'altra manera, és a dir, que primerament, hi hauria hagut el vot particular que s'hauria defensat i hauríem estat baix una substància que ara no tenim.

I entro dintre de la meva exposició fent un petit aclariment al senyor president, a l'ensem i, avui, ponent, que ell ha parlat de la unanimitat a dintre dels texts. He de sentir-ho molt de dir, que moltes de les esmenes havien rebut abstenció. Doncs, no vol pas dir que hi hagués abstencions i refusos, no vol pas dir que hi hagués hagut la unanimitat de criteri, i això ho detallo.

Havent presentat tres esmenes de forma irregular, vaig ser convocat a la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, pel seu president. No puc passar sense fer remarcar l'estil *sui generis* emprat per tractar i elaborar l'Informe de la ponència sobre l'exercici dels professionals liberals de l'arquitectura.

Era una contínua referència, informes evacuats pel col·legi d'arquitectes o de la seva permanent, visats o supervisats pels tècnics governamentals.

Aquesta pràctica de "l'amiguisme" és pròpia al Govern dels lliberals. Tots han de ser amics i no toquem en profunditat el punt flac, així no tindrem problemes.

A tal punt, doncs, que per simplificar i tramitar amb rapidesa el tarannà de la legalitat, semblaria que el millor -és una opinió meva- posant la nostra obligació de legislador en reserva, el bo fóra, doncs, fer venir els escaients col·legis o associacions a legislar al nostre lloc. Això em fa molta pena que sigui així... és una opinió, evidentment.

Això és el que passa quan es vol trobar una sortida dita política, als problemes, als temes o a les qüestions defugint per la bona resolució legal, l'aplicació o la referència a les instàncies de dret, regles de la universitat, dret comparat a manca de dret específic, Constitució i un llarg etcètera.

Amb tota sinceritat crec que aquesta proposta de text legislatiu, atempta contra la professió, contra tota professió degudament acreditada. A l'article 1 objecte

es diu: "aquesta Llei regula l'activitat dels professionals lliberals de l'arquitectura, els títols universitaris dels quals els habiliten per exercir la seva professió". Segueix l'article 2, apartat 3, la sorprenent fórmula: "sense perjudici de les solucions provisionals".

Amb tota sinceritat, l'any 1999, això, no és seriós, i per què? On tenim l'aplicació de la llei sobre la universitat d'Andorra. És que de cop i volta amb una firma del Sr. síndic i dels Srs. coprínceps, amb tot el respecte per ells i nosaltres, atribuint-nos competències universitàries farem la gràcia de convertir tècnics de grau mitjà en arquitectes? Espero que fins a l'hora present, aquesta voluntat es confirma, que els Srs. coprínceps, ells sí, i seguint sensibles dins el constitucional exercici; i encara cadascú, la seva professió segons els seus diplomes, car heu pensat que les circumstàncies de vegades obliguen -així ha estat el passat a Andorra- a tolerar provisionalment. Però ara, no pot ser, penseu entre altres en la qualificació reconeguda, els títols i no la pràctica sola, amb la responsabilitat en cas d'afers tractats a instàncies internacionals, amb els professionals universitàriament reconeguts, amb els quins, ara, estudien la professió.

Crec, encara, que fem un mal treball. L'encertat -opinió meva- fóra, que per les persones amb experiència donada per un exercici assistencial a l'arquitectura, poguessin saltar en l'oportunitat que brindéssim mitjançant la universitat per tal d'accedir a la titulació degudament reconeguda i no la política.

Si no he fet reserva d'esmena al que s'entén per camp dels equipaments col·lectius, és que crec que per via de reglament es pot cercar una definició exacta i actual al concepte.

Senyors, us demano el recolzament de les reserves d'esmenes en el cas que la reserva meva, número 2, pugui prosperar.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? Sr. cap de Govern? No?

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Vicenç Mateu... no?

Sra. M. Rosa Ferrer?

Per l'Agrupament Nacional Democràtic?

Grup Lliberal?... Tampoc?

Bé, doncs, procedirem, doncs, a la votació de l'esmena reservada.

Sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena i aprovació de l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís : M'abstinc
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No
 M. I. Sr. Miquel Alís Font : M'abstinc
 M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No
 M. I. Sr. Josep Areny Fité : No
 M. I. Sr. Modest Baró Moles : No
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : M'abstinc
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : M'abstinc
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc
 M. I. Sr. Simó Duró Coma : Si
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots si: 1; vots no: 15; abstencions: 8.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena i es manté l'article tal com ha sortit de la Comissió.

Passarem tot seguit al debat i la votació de la segona esmena reservada que correspon a la número 9 de l'Informe de la ponència.

Sr. Simó Duró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Sr. síndic no la retiro, primerament, però tampoc la puc defensar, perquè resulta, com ho he dit, la forma

d'elaborar la ponència *sui generis* -torno a dir- fa que un text que en aquells moments estava a debat sense que jo en fos assabentat, ha desaparegut.

(Se sent riure)

Val el que he dit per fer-ho de forma global. És a dir que només aquesta es podrà posar a votació si és que existeix el vot que ha demanat el Sr. Mora.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord. Gràcies.

Doncs, el vot particular presentat correspon, també, a aquesta mateixa disposició transitòria.

Té la paraula el Sr. Josep Areny.

El M. I. Sr. Josep Areny:

Gràcies Sr. síndic.

El present vot particular es motiva fruit d'una esmena de supressió que va ser votada afirmativament en el marc dels treballs de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, i que va provocar la modificació del text original que, avui, amb aquest vot particular, es pretén modificar.

És per això, doncs, Sr. síndic, que demanem que se sotmeti al ple del Consell General el vot particular formulat, per tal que en el text final de la Llei reguladora de l'exercici dels professionals liberals de l'arquitectura, sigui incorporat com a disposició transitòria segona de la Llei, el text íntegre de la disposició primera, que apareix en el text original presentat pel M. I. Govern, així com la reordenació de la reenumeració de les restants disposicions transitòries, quedant, per tant, un total de 5 disposicions transitòries i el text definitiu de la Llei.

I només voldria afegir, que els lliberals, evidentment, assumim el nostre error en una votació que hi va haver, doncs, al moment de votar les esmenes, i jo, com a president, doncs, evidentment, assumeixo la responsabilitat d'haver-nos equivocat, però la veritat és que el vot particular -que és la primera vegada que es presenta, aquí, en aquesta sala- he de dir que ens permet poder rectificar la Llei; una Llei que, ben entès, nosaltres, com veieu, demanem que torni amb el seu text inicial, perquè de no ser així, la veritat és que seria una Llei de difícil aplicar i... de difícil aplicar perquè la veritat és que, tenint en compte que són molts els arquitectes tècnics que treballen al país, i des de fa molts anys, es trobarien, evidentment, privats de la seva feina. Si mirem el caire de la Llei, va en aquest sentit, és a dir, de regular una mica el seu dret a la feina, i pensem que

això no seria just. Per tant, nosaltres demanaríem, pel bé de la Llei -torno a repetir- que ens votéssiu, poguéssiu votar el vot particular pel bé de la Llei, ho torno a repetir.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, breument si em permet encara que sigui, potser, a deshora.

Adés, el Sr. Duró ha parlat de l'amiguisme dels liberals que ell a vegades diu... Jo he de dir que amb aquesta Llei o amb qualsevol altra que sigui aprovada per aquesta Cambra amb els vots del Grup Parlamentari Lliberal, i els que s'hi afegeixin de l'oposició, anem configurant una sèrie de lleis que si es fan amb l'assentiment, fins allà on es pugui, dels sectors afectats, tant de bo, en el cas dels arquitectes, hem de dir que hi ha hagut no menys de 3 juntes diferents, perquè duren 2 anys, des de què es va començar a treballar amb aquest tema, almenys amb el Govern. Abans s'hi havia treballat, també, i per tant, hi ha hagut una negociació continuada. Quan es fa una negociació amb els grups interessats, és convenient fer-ho per saber la seva opinió, però no és pas el grup, en aquest cas el Col·legi d'Arquitectes, el que fa la llei, sinó que és el Govern que la proposa, i el Consell General la vota o, fins i tot, l'esmena. Per tant, no hem de dir, aquí, que ningú està renunciant a cap competència. Al contrari, és bo que un país com Andorra es faci així en tots els casos. Voldria a més, potser més anecdòticament, dir que si les lleis que es van fent, van obtenint l'adhesió dels col·legis professionals, dels sectors afectats, dels llogaters, dels arrendataris, dels comerciants... de tot qui és afectat positivament, és clar, potser sí que arribarem a fer amiguismes per 65.000 habitants del país. No pretenc tant, perquè si fessin això als liberals ens tindríeu, aquí, molts anys, potser massa. En canvi, crec que es poden fer les coses de tal manera que siguin de la satisfacció d'aquesta Cambra, però també que siguin positives, després de molts anys, en alguns casos, de falta de regulació. No es pot parlar més d'amiguisme en aquests temes; ans al contrari, es pot parlar de racionalització, de temes tan importants com la construcció o l'urbanisme.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Primera cosa per al·lusions. Mantinc la paraula amiguisme, perquè ja ho he definit, *a després*. La Llei fixa que reconeixeran els títols universitaris, únicament, i *a després*, faran una excepció política. Si això no és com el Sr. cap de Govern ho ha dit, i *a després*, el Sr. ponent, també, avui, ara, accelerant -diguem- aquest vot que no permet, i li vull fer un encar, modificar la Llei, no senyor! Això només pot ser a través dels procediments que estan fixats per la constitució.

Aquí estem examinant un projecte de llei, i no una llei. En el futur serà llei, quan així ho haurem determinat. S'ha de fer el bon ús de les paraules.

Doncs, torno a insistir sobre el que deia: resulta que una sèrie de persones que provisionalment exercien, avui nosaltres ens transformem en donadors de títols universitaris per elevar-los a arquitectes, i això, al meu entendre, al 1999 no pot ser.

Només voldria fer un encar: la saviesa d'aquest Consell General, on el passat -cas de farmàcies, cas de persones que assistien la medicina- se'ls permetien, però a títol provisional, convertir-se moltes vegades a títol definitiu, quan la gent moria. Però, per què? Perquè no n'hi havia d'altres... -quan els titulars morien- perquè no hi havia altra possibilitat.

Avui, tenim tota una sèrie de persones que estan acreditades. Hi ha una sèrie de persones que pugen. Els agafem -tenim- ho en compte- una miqueta la *bocada* que tenim l'obligació de donar-los-hi -parlo dels *quins* estan estudiant. I aquestes persones confortablement els assentarem en un lloc que no els hi pertoca. La nostra responsabilitat fóra de facilitar-los-hi, ja que tenen una experiència, l'accés a un nivell superior. Això pel que pertoca a l'amiguisme, i per això ho he definit.

Anem a allò del col·legi professional, aquí, en aquest cas dels arquitectes. Em permeto, primera cosa Sr. cap de Govern: vós heu parlat que hi havien hagut unes reunions... Jo he de dir-ho públicament que assabentat, pel mateix president, doncs, hi havia una renovació al Col·legi d'Arquitectes, vaig demanar-los-hi la seva assistència. He de dir públicament que aquests senyors ni s'han dignat a contestar. Això vol dir que no s'han dignat ni a contestar-me. On fan anar el favoritisme? M'hauria agradat que

n'haguéssim pogut parlar, i si n'haguéssim parlat amb aquestos senyors, no parlaria de la mateixa manera, i no és que me'n trobi ressentit, perquè el nivell seu deu ser el quin, doncs, m'han expressat.

Llavors, insisteixo, perquè un dia se'm va dir: els col·legis dels professionals de l'arquitectura es veu que van fer moltes concessions... doncs, em permeto de dir-los-hi que no estan a l'alçada, perquè si aquestes concessions que han fet, han estat per rebaixar el llistó, és que no estan al nivell que els hi pertoca i, aquesta, al meu entendre, és una prova. Ells amb molta serenor, el que havien de fer era desprener-se a dintre del col·legi de l'amiguisme i posar-ho al nivell que la universitat els havia de catalogar. És en aquest sentit, doncs, que intervenc sobre l'al·lusió a aquesta cosa.

I, pel que pertoca, doncs, al que el Sr. Areny ens ha presentat, evidentment, que amb tota lògica no puc pas votar que sí, perquè ho he dit: hi havien hagut unes reunions... hi havien hagut unes reunions a les quals, en aquesta en particular, no vaig estar convocat per parlar d'aquesta qüestió. La quina va venir, *a després*, sí, però em trobava fora d'Andorra i, doncs, no puc pas dir que no per un mal procediment que arriben a tenir.

No puc pas votar que sí per la forma de fer-ho, no puc pas dir que no perquè aniria en contra de poder plantejar amb lògica i de forma raonada aquesta reserva d'esmena meua. Però el que sí que dic és que m'abstinc davant del procediment com, *a després*, ja l'he definit.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Vicenç Mateu... No?

Sra. M. Rosa Ferrer, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo, només dir que des de Nova Democràcia no donarem suport al vot particular que s'ha presentat per part del Grup Lliberal. No ho farem, perquè, aprofitant les paraules del conseller Sr. Simó Duró, quant a la forma i al procediment, el que ens trobem aquí, últimament, en aquest Consell General, és que quan el Grup Lliberal o el Govern té una certa pressa perquè un projecte de llei es tramiti, tots hem de córrer, i, fins i tot, a les comissions no tenim temps, pràcticament, ni d'analitzar els textos de dalt a baix, com acaben redactats després de l'aprovació d'esmenes. I el que està passant avui, aquí, no és més

que el fruit d'una pressa de voler córrer, d'entrar-ho a tràmit, perquè passi al Consell i, després, no tenir temps de llegir adequadament els textos, constatar els errors en el moment que toca i, després, hem de... bé, aquí fer vots particulars, i el que convingui, per intentar arreglar la mala manera de fer anteriorment.

Com que nosaltres això ho vam denunciar, per part del representant de Nova Democràcia al si de la Comissió, nosaltres no donarem suport al vot particular.

Després ja contestaré al Sr. cap de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Narcís Casal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres votarem negativament a la Llei, i creiem que hem de votar, també, negativament la reserva d'esmena que ha presentat el Sr. Areny.

Sembla que és la primera vegada que es dona el cas present. Quan dic primera vegada, em refereixo que es dona per les causes esmentades pel president. Potser és bo que en quedi constància.

Nosaltres no volem, de moment, fer-ne valoracions però sí que, almenys, volem simplement que en quedi constància.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Si no hi ha cap altra intervenció i abans de procedir a la votació només demanaria al Sr. Simó Duró que ha presentat la reserva d'esmena, si estaria satisfet per la votació únicament del vot particular, ja que la transitòria a la qual heu presentat la reserva d'esmena no figura sobre el projecte que sotmetrem a votació.

Doncs, si voleu es pot procedir a la votació de la reserva d'esmena, i tot seguit el vot particular o directament al vot particular.

Sr. Simó Duró?

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Penso que primer ha d'haver-hi el vot particular i, *a després*, s'ha de fer la votació de la reserva d'esmena.

(Se senten veus)

No, no, ho crec... ho crec sincerament que és d'aquesta manera.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sotmetrem, doncs, a votació el vot particular.

Doncs, sí és sí al vot particular, el que equivaldria a reincorporar dins del text l'antiga disposició transitòria primera que ara es convertiria en segona, amb la corresponent modificació de la numeració de les següents; i no és no al vot particular, el que equivaldria a mantenir el text que ha sortit de la Comissió amb l'antiga disposició transitòria suprimida.

Sr. secretari si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Si

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Si

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Si

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Si

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Si

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Si

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : No

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Si

M. I. Sr. Miquel Alís Font : No

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Si

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Si

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Si

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Si

M. I. Sr. Modest Baró Moles : Si

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Si

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Si

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Simó Duró Coma : M'abstinc

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : Si

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots si: 15; vots no: 7; abstencions: 2.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda aprovat el vot particular.

Procedirem tot seguit a la votació de l'esmena reservada.

Sí, doncs, sí és sí a l'esmena reservada, el que equivaldria a suprimir l'antiga disposició transitòria, primera cosa que ja ha estat feta per la Comissió; i no és no a l'esmena reservada.

Sr. secretari general si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : M'abstinc

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : M'abstinc

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : M'abstinc

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : M'abstinc

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : M'abstinc

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : M'abstinc

M. I. Sr. Simó Duró Coma : Si

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : M'abstinc

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots si: 1; vots no: 15; abstencions: 8.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda desestimada l'esmena reservada.

Seguidament procedirem a la votació de totes les parts del Projecte de llei que no han estat objecte de reserves ni de vot particular.

Alguna intervenció per part del Grup Mixt, Sr. Simó Duró?

El M. I. Sr. Simó Duró:

No, no, Sr. síndic. Tant val que passem directament a la votació almenys per la meua part. Tot i que, amb el respecte que mereixeu, i com a president, considero que per més que hi hagi hagut aquest vot, pel que em pertoca em pronunciaré, també, sobre aquella transitòria, en el sentit que l'altra era de procediment, aquesta és de convicció. El meu no es portarà sobre tot el text.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Mateu, també pel Grup Mixt?

Sra. M. Rosa Ferrer, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Des de Nova Democràcia no podem, responsablement, donar el vot favorable a aquest Projecte de llei. I ho farem responsablement, de votar en contra, perquè és un mal text que no s'ha millorat en el treball en Comissió, sinó tot el contrari, entenem que s'ha empitjorat, i estem convençuts que a la pràctica en lloc de portar solucions crearà més problemes d'aplicació.

El que s'hauria d'haver fet és una llei general que reguli globalment les professions lliberals, i no una llei sectorial sense que el marc general hagi estat revisat i actualitzat.

La prova que el text no s'ha millorat en els treballs en Comissió és que de 14 esmenes presentades, només s'han aprovat 4, i, encara, avui, hem assistit al ridícul de la majoria lliberal d'haver de presentar i aprovar un vot particular, perquè es van equivocar en les votacions -a porta tancada... evidentment.

Comptat i debatut, tenint en compte aquest vot particular només s'hauran aprovat tres esmenes. I quan se'ls va proposar de demanar una ampliació de la informació de la Comissió, pel que fa a la convalidació dels títol universitaris lliurats per la Unió Europea, es van negar i van preferir deixar-ho restringit a França i a Espanya, condicionant així qualsevol legislació posterior.

El fet que s'hagués negat aquesta ampliació d'informació en Comissió, ens porta a una altra qüestió: en aquest Consell General no podem desenvolupar correctament, decentment -diríem- "la missió institucional que tenim constitucionalment encomanada i atribuïda", si la Sindicatura -és a dir la majoria- no ens dóna els mitjans tècnics i humans indispensables, i més encara si tenim en compte que quan tenen pressa, hem de córrer en el treball en Comissió i no tenim temps de llegir els informes acuradament, com correspon abans de tancar-lo, firmar-lo i entrar-lo a tràmit.

Però, és clar, a vostès això ja no els interessa, a la majoria que representen vostès, perquè amb els seus vots silenciosos fan tot el possible per mantenir el Consell General en una segona línia, sotmès sempre als designis de l'Edifici administratiu del Govern, i a les premses i al calendari que els marca el Govern.

La Llei que aprovaran -perquè l'aprovaran sense els nostres vots- és un mal text que no el podem compartir, i, sincerament, tenim massa respecte a la Constitució i als ciutadans que ens han fet confiança, per prestar-nos avui a aquesta pantomima.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, té la paraula el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres no votarem aquesta Llei.

Estem d'acord en regular i posar ordre en el sector de l'arquitectura, però no en com es fa en aquesta Llei, ni amb els efectes que tindrà, tant pels interessats com per la societat en general.

Creiem que en una Llei d'aquest tipus, la primera cosa és definir quins títols seran acceptats pel Govern del país. Doncs bé, aquí la Llei reprèn, únicament, un Decret provisional del 1977, preconstitucional, i que nosaltres considerem que és obsolet.

Nosaltres creiem que la Llei hauria d'assolir dos objectius:

Primer: el de reconèixer la sobirania indiscutible del nostre país en matèria de títols acadèmics i professionals.

No oblidem que aquesta és la primera Llei postconstitucional que tracta aquesta matèria, i que establirà una línia per al futur.

És per això que si avui havíem de tractar aquestes qüestions, s'havia de deixar clar que els primers títols del país són els expedits o revalidats a Andorra. Aquest ha de ser el principi fonamental. I això no vol dir que, ara, avui, en aquests moments, l'Estat hagi de tenir enllestida tota la normativa en aquesta matèria. Però sí que creiem, que s'havia d'establir un principi de sobirania i de responsabilitat: els títols han de ser els andorrans. Una vegada establert el principi, i per salvar la situació actual, es podia fer menció a les condicions d'expedició o convalidació en d'altres països. Això sembla legítim, però per regular una situació transitòria. Per això, nosaltres proposàvem que això es fes mitjançant disposicions transitòries.

I aquí és on entrem en el segon objectiu de les nostres esmenes: ampliar el marc sobre convalidació i expedició de títols. Sortir de la referència eterna de França i Espanya.

Primer: perquè la realitat ens diu que molts estudiants vénen amb títols d'altres països.

Segon: perquè si estem tot el dia parlant de cooperació amb la Unió Europea, no sembla gaire arriscat adoptar les seves normes acadèmiques.

Finalment també, perquè l'Estat ha de ser coherent amb la seva pròpia acció política.

I dic coherent, perquè l'Estat andorrà dona beques per a estudiar a l'exterior... Però resulta que després no es reconeixen els títols que s'han pagat amb l'ajut de l'Estat andorrà. Es fomenta que s'estudii arquitectura a Finlàndia, per exemple, però després no es reconeix el títol d'aquell país, fins que no passa per Espanya o França. I això quan els tres països segueixen les mateixes directives educatives. Per què no deixem doncs, que el títol de Finlàndia sigui efectiu directament a casa nostra?

Aquí és on creiem que els poders públics no són coherents o *inclús* es converteixen en un obstacle per la població: senzillament, perquè van darrera o a contracorrent de la realitat.

Ara bé, nosaltres admetem que la qüestió de la convalidació no és fàcil. Per això, les esmenes que nosaltres varem presentar no eren una solució definitiva, sinó una línia de reflexió per a discutir en el si de la Comissió Legislativa... Bé, al final, això no

ha estat així. No s'ha tingut l'assessorament necessari, i aquelles esmenes han quedat igual sense que hagin estat realment discutides.

El resultat final és que al nostre país se seguirà amb l'antiga referència de França i Espanya, se seguirà causant molèsties als nostres estudiants, i als esforços de les seves famílies.

Tampoc estem d'acord amb com la Llei tracta la funció social que ha de tenir l'afiliació obligatòria al Col·legi d'Arquitectes. Nosaltres pensem que un col·legi professional ha de ser beneficiós per un país. Pot ser beneficiós, per exemple, donant-li la facultat de visar tots els projectes d'arquitectura -això és el que fa la Llei.

Entenem que aquest visat, per ser útil a la societat, ha de ser conseqüència d'una mínima qualificació jurídica del projecte. El col·legi atorgaria el visat després d'haver-lo revisat mínimament. Ens sembla que hauria de ser així, però resulta que en la Llei això no existeix.

El professional de l'arquitectura, també hauria de saber per què se li pot denegar el visat... En la Llei tampoc queda clar, en la Llei només es parla de l'assegurança.

Però, nosaltres ens preguntem: és aquest el motiu del visat? Home! L'assegurança podria està lligada a la col·legiació i no al visat, i, així, es simplificarien les coses.

Potser, al final, el mateix Col·legi o el Govern acabaran regulant l'obtenció del visat.

Però nosaltres creiem que això és feina del Consell, sobretot si encara no tenim una llei de col·legis professionals. Una Llei que digui, almenys, que els estatuts dels col·legis han de ser democràtics. És clar que potser això és un detall sense importància per algú. Però, *inclús* aquesta persona entendrà que, en aquestes qüestions, no és bo donar sense exigir.

També hem de referir-nos a les famoses disposicions transitòries de la Llei -famoses o maldites per alguns.

En principi, aquí es vol garantir els drets de tots els qui han exercit d'arquitecte en el nostre país sense tenir-ne el títol. Això sembla just i necessari -ens sembla a nosaltres. També s'ha fet en d'altres països. Com també és convenient que es posi fi a la situació, que en aquesta matèria hi hagi una llei de punt final.

Ara bé, també és just que no hi hagi un tracte discriminatori. Tal com queda la Llei, un grup de professionals obtindrà la convalidació automàtica i d'altres no. Per quina raó? No la sabem, no se'ns ha explicat. Si és el Decret del 77, allí no es fa cap referència a arquitectes ni a tècnics... No s'entén la utilitat de la distinció. Tampoc queda clar per quins motius es podrà denegar la validació.

En resum, aquesta Llei vol solucionar els problemes d'un col·lectiu, però, al nostre entendre, no ho aconsegueix, com tampoc representar els interessos de la societat, que és la nostra tasca.

Al límit ens és indiferent que la Llei hagi estat proposada i feta pel Col·legi d'Arquitectes. *Inclús* creiem que és bo que es consulti als ciutadans quan es fa una llei. Evidentment, l'última paraula la té sempre el parlament.

Ara bé, no estem d'acord amb la manera en què, nosaltres, els consellers, estem fent la feina.

La nostra feina és adequar els interessos d'uns quants als interessos de tots. I això no s'ha fet i, per aquesta raó, no la votarem.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal? No?

El Govern tampoc?

Cap altra intervenció?

Procedirem, doncs, a la votació.

Sí és sí a totes les parts del Projecte de Llei que no han estat objecte de reserva d'esmena i, no és no a totes les parts del Projecte de Llei que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Sr. secretari si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : Si

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : Si

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : Si

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : Si

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : Si

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : No

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : Si

M. I. Sr. Miquel Alís Font : No

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : Si

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : Si

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : Si

M. I. Sr. Josep Areny Fité : Si

M. I. Sr. Modest Baró Moles : Si

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : Si

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : Si

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Simó Duró Coma : No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : Si

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : Si

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : M'abstinc

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots si: 15; vots no: 8; abstencions: 1.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació queda aprovat per majoria el Projecte de Llei.

Abans de passar al punt següent de l'ordre del dia se suspèn la sessió per mitja hora.

(Són les 11.05h)

(Són les 11.50h.)

Es reprèn la sessió amb el punt número 3 de l'ordre del dia.

3.- Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de modificació de l'Ordinació número 2 de serveis públics del Consell General, de data 29 de juliol de 1981.

L'Informe de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme ha estat publicat al Butlletí número 25/1999, del 23 de juny.

En absència del Sr. Jaume Bartumeu, nomenat ponent per part de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme, exposarà l'Informe elaborat per aquesta, el Sr. Narcís Casal.

Sr. Narcís Casal teniu la paraula.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme va estudiar el Projecte de Llei en la reunió del 18 de juny de 1999.

Al Projecte de Llei s'hi van presentar un total de cinc esmenes: tres pels consellers del Grup Lliberal i dos pels consellers de l'Agrupament Nacional Democràtic. D'aquestes: una es va aprovar per

unanimitat, tres van ser transaccionades i aprovades per unanimitat i una va ser retirada.

El Projecte, senyories, va quedar finalment aprovat per unanimitat sense que les esmenes hagin alterat el sentit general i l'estructura del text tal i com es presenta avui en aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels Grups Parlamentaris.

Pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Simó Duró.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Personalment, preferiria el redactat que va venir amb la meua vènia, i crec que no permetia, les tant denunciades extrapolacions contemplades dins del camp de l'urbanisme on, massa sovint, es fan ulls grossos o es troben fórmules per art de màgia.

Tot i això, donaré suport a aquesta Proposta, plenament.

Avui, de nou, vull ser reiteratiu, car l'art de la política és de fer possible a voltes l'impossible, i, aquí, en tenim una aplicació.

Malgrat 4 anys perduts, ara, amb presses en tots els sentits, la vella fórmula encara és d'actualitat, ja parlada i sense sorpresa, car no és un mal major, doncs, es pot aplicar.

Per penós suport, -fa 4 anys, els lliberals- si bé la justificació deia, on la Coalició Nacional Andorrana mirava, aquell dia, per fer la contra, vaig decidir votar -dit sigui, que tampoc i de lluny per haver-hi 3 parés- hauríem pogut decantar la balança o, al contrari, ja hauríem vist quina hauria estat la nostra postura.

En resum, votaré positivament. He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només per anunciar molt breument que el nostre vot, el meu vot també serà un vot favorable, i ens felicitem de què s'hagi aprovat aquest Projecte vist la manca d'aparcaments que hi ha en el país.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, només dir que comparteixo les paraules del conseller Sr. Simó Duró, i no cal dir que per a nosaltres, que per a Nova Democràcia és una satisfacció que avui s'aprovi aquest Projecte de llei que deriva d'un text alternatiu que vam presentar.

Es tracta d'una vella aspiració nostra que, malauradament, haurà trigat 6 anys en fer-se realitat. I diem 6 anys, perquè, ja, a l'any 93, des de les nostres responsabilitats polítiques, es va intentar trobar una solució a la problemàtica dels aparcaments, no sols a la capital d'Andorra sinó a tot el Principat.

Però aquella reivindicació es va veure definitivament estroncada, quan aquest Consell General va rebutjar, a l'octubre del 1994, una proposició de llei que Nova Democràcia havia presentat.

Cinc anys després, aprofitant una modificació de l'Ordinació, pel que fa a la possibilitat que la profunditat en planta baixa sigui superior als 22 metres en determinades condicions, i quan ho reguli el corresponent pla parcial aprovat pel Comú i pel Govern, vam tornar a plantejar aquella qüestió i, finalment, aquella iniciativa de Nova Democràcia ha comptat amb el suport d'aquesta Cambra i esdevindrà una realitat.

Finalment a defecte d'un pla general i de la corresponent Llei de l'ordenament del territori i Llei general del sòl, que tant se'ns han promès, però que no arriben, aquestes modificacions parcials vénen a donar una sortida a la necessitat de promoure la iniciativa privada, i la col·laboració dels particulars en projectes que poden tenir un interès públic i que, donades les actuals circumstàncies, l'Administració central o l'Administració general no pot donar en òptimes condicions.

Així doncs, de moment, és un petit pas perquè Andorra en surti beneficiada.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Narcís Casal.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre Grup també votarà aquesta Llei. Per nosaltres aquesta Llei és un instrument jurídic perquè les parts interessades convinguin l'aprofitament del sòl en benefici de la comunitat. Per això creiem que és positiva.

Ara bé, tots sabem que encara que el text tindrà efectes generals per tot el país, l'origen i motivació es troba en unes necessitats concretes.

Necessitats específiques dels comuns d'Escaldes-Engordany i d'Andorra la Vella: en el cas d'Escaldes-Engordany es tracta de donar cobertura jurídica a un conveni amb propietaris de la zona del Clot d'Emprivat. En el cas d'Andorra la Vella sembla que la Llei ha de permetre acords per a ampliar l'oferta de pàrquings en la capital del país.

És important remarcar que, en el cas d'Escaldes-Engordany, s'estarà creant urbanisme, és a dir, carrers en línia recta, paral·lela i perpendicular, en una zona de gran valor i potencial especulatiu, potser per primera vegada en el nostre país. I d'això segurament ens n'hem de felicitar i esperar que serveixi de model per a d'altres ocasions.

Al cap i a la fi estem parlant de conciliar els drets d'uns particulars i la funció social de la propietat que estableix la nostra Constitució.

Ara bé, una cosa és felicitar-nos i una altra no intentar prevenir tots els casos possibles en un únic cos legislatiu. Segurament tots coincidirem en què es necessita una regulació general del sòl. I dic tots perquè ja el mateix president de la Comissió ens ha parlat en privat de la imminència de la futura Llei del sòl.

El nostre Grup, senyories, votarà afirmativament la present Llei, però no sense donar un toc d'atenció per a futures lleis urbanístiques.

Potser no obtindran el nostre suport si no busquen una solució general i definitiva, a l'explotació del sòl en el nostre país, que considerem absolutament necessària

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Josep Areny.

El M. I. Sr. Josep Areny:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei de modificació de l'Ordinació número 2 de Serveis Públics del Consell General de

data 29 de juliol de 1981, que se sotmet a l'aprovació d'aquesta M. I. Assemblea es compon de dues parts ben diferenciades:

D'una banda, es proposa eliminar la limitació de la profunditat màxima edificable de 22 metres en zona urbana, únicament per a ús comercial o d'equipaments públics; i d'altra, la limitació de paràmetres constructius que impossibilitin la construcció general d'aparcaments en llocs que la normativa de construcció general no ho preveu.

La motivació d'aquest Projecte de Llei és el d'incentivar la iniciativa privada per a la cessió de terrenys o d'altres béns immobles per a ús i gaudiments públics, i per a la construcció d'aparcaments sense cap cost addicional per a l'erari públic, sempre que es procedeixi, prèviament, a la declaració d'interès públic.

El Grup Lliberal aprofita l'ocasió per agrair a la resta de forces polítiques, el consens i col·laboració hagudes dins la Comissió de Política Territorial i Urbanisme, en la redacció d'aquest Projecte de Llei, que ha de servir per a potenciar la construcció d'equipaments tan necessaris, com els d'espais d'ús públics i aparcaments.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Alguna altra intervenció per part dels Grups Parlamentaris? No?

Bé, doncs, a la vista del resultat de les intervencions proposo declarar aprovat per assentiment el Projecte de Llei.

D'acord? Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 4 de l'ordre del dia.

4.- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord presentada pels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Vicenç Alay Ferrer, relativa a la presentació a tràmit parlamentari del Projecte de Llei d'immigració i del Projecte de Llei que reguli la creació i posta en funcionament d'una borsa de treball.

La Proposta fou publicada al Butlletí número 16/1999 del 21 de maig.

No s'hi ha presentat cap esmena.

Té la paraula el Sr. Vicenç Mateu, del Grup Mixt, per exposar la Proposta d'acord.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquesta Proposta d'acord fa referència, també, a un d'aquests projectes de Llei imminents en la categoria que s'acaba de mencionar aquí i que, a la nostra Proposta d'acord, doncs, també s'hi fa esment d'aquest caràcter imminent.

Bé, vaig a llegir la Proposta d'acord, perquè penso que és prou esclaridora, diu:

"Vista la situació d'absoluta manca de control sobre els fluxos de nous immigrants que es desplacen a treballar al nostre país.

Preocupats per l'absència d'un marc legal que reguli les condicions d'entrada i establiment a Andorra d'aquestes persones, des que, fa prop d'un any i mig, el Govern anuncia l'abandó en la regulació de la matèria mitjançant les lleis de quota tradicionals, atenent la, segons el Govern, "imminent" entrada a tràmit parlamentari de la Llei d'immigració.

Atesos els reiterats incompliments del Govern referents als compromisos adquirits davant d'aquesta Cambra en relació a la "imminent" presentació a tràmit parlamentari de la Llei d'immigració i de la posta en funcionament d'una borsa de treball vinculada a la concessió de noves autoritzacions de treball.

Constatant l'existència d'un important nombre d'immigrants acabats d'arribar que romanen al país en situació d'absoluta precarietat i inseguretat ja que únicament disposen dels documents provisionals d'autorització de sojorn i treball, coneguts amb el nom de rebuts rosa, d'un mes o tres mesos de vigència, documents que va lliurant el Govern al marge de cap norma legal que l'habiliti.

Inquiets davant la constatació de l'important nombre de baixes definitives al país de residents establerts i sovint amb un nombre important d'anys de residència, substituïts dels seus llocs de treball per altres immigrants acabats d'arribar, com a conseqüència d'una realitat d'inseguretat laboral -que respon més a la salvaguarda de determinats interessos econòmics particulars que a l'interès general- derivada d'un mercat de treball incontrolat que, permetent l'entrada continuada de contingents de nous immigrants, compta amb una oferta de mà d'obra pràcticament il·limitada.

Conscients que molts ciutadans -joves o adults, andorrans o residents- cada dia tenen més problemes per poder trobar a Andorra un treball amb un nivell de remuneració i unes condicions laborals satisfactòries, que l'article 6.2 de la Constitució obliga els poders públics a crear les condicions per tal que la llibertat i la igualtat dels individus siguin reals

i efectives i que, per això, l'article 32, també de la Constitució, possibilita l'Estat a intervenir en l'ordenació del sistema econòmic i laboral per fer possible el desenvolupament equilibrat de la societat i el benestar general.

Preocupats, en definitiva, per la manca total de control dels fluxos immigratoris, amb l'adopció d'un model d'absolut *laissez faire* en la matèria, que propicia situacions de desvertebració i exclusió social amb tots els costos socials i econòmics -en la dimensió col·lectiva- que se'n deriven.

Amb la intenció de dotar el país dels mecanismes de control necessaris que possibilitin una política immigratòria que prioritzi la cohesió social sobre qualsevol altre principi, dotant d'un sentiment de seguretat les persones que puguin arribar a establir-s'hi i impedit el fenomen de substitució de ciutadans ja instal·lats i integrats en el país.

El Consell General acorda -això seria la Proposta d'acord, en concret:-

En primer lloc: Instar el Govern a què finalitzi els estudis i tràmits necessaris que permetin presentar el més aviat possible a tràmit parlamentari els projectes de Llei d'immigració -aquest Projecte "imminent" d'immigració- i de la Llei que reguli la creació i posta en funcionament d'una borsa de treball vinculada a la concessió de noves autoritzacions de sojorn i treball;

En segon lloc: Instar el Govern a què, amb caràcter urgent que permeti la seva aprovació -això serà, ja, doncs, difícil- que permeti la seva aprovació pel Consell General abans que finalitzi l'actual període de sessions -en tot cas en el proper-, presenti a tràmit parlamentari un Projecte de Llei de quota d'immigració per al segon semestre de l'any 1999 i temporada d'hivern 1999-2000 amb la finalitat de:

- a) regularitzar la situació de les persones que es troben al país amb els documents provisionals de sojorn i treball anomenats "rebuts rosa" i,
- b) Regular l'entrada de nous immigrants durant el període de vigència de la Llei de quota."

Bé, aquest és el text de la Proposta d'acord només voldria, doncs, matitzar que aquesta no és una Proposta d'acord que es vulgui fer d'esquena a la necessitat de mà d'obra, perquè puguin funcionar adequadament els diferents sectors de l'economia andorrana.

No serà amb la Llei d'immigració, segurament, que s'hagi de regular el creixement. Penso que la regulació del creixement que, al nostre entendre, seria necessària en aquest moment en què hi ha un cert descontrol, doncs, ha de venir per altres vies.

No obstant, això, pensem que un país que es pretén alinear, doncs, dins del context europeu no pot tenir,

doncs, més de 3.000 persones en una situació d'absoluta provisionalitat, i seria bo que d'una vegada per totes, doncs, aquesta Llei d'immigració fos presentada en aquesta Cambra, perquè pugui ser debatuda.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? No?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies Sr. síndic.

Dic que comparteixo plenament tant el text com la lectura, com els encartaments que ha fet el Sr. Vicenç Mateu, tant de preàmbul com de text, i ha insistit molt sobre unes promeses "imminents". Jo diria que fins i tot, aquí, ja n'hem fet a dos vegades d'acords, perquè evolucionés tant la Llei de la immigració com la borsa de treball. Una vegada fins i tot hi va haver una proposta formal que semblava que, arrodonida, doncs, havia de posar en marxa aquesta instància, *a després*, vam haver de constatar que les instàncies, sí que estaven en marxa, però a nivell particular.

Doncs, només dir que estic totalment d'acord amb aquesta Proposta, i demano que amb caràcter urgent, doncs, això es tramiti, amb la salvetat que el Sr. Vicenç Mateu ha fet sortir, en aquests moments en aquest període no podrà ser, però que en el proper es miri de trobar una solució.

I també, dit amb d'altres paraules, també comparteixo el que ell ha exposat: això no és pas el que permetrà d'arreglar els problemes laborals sinó que, en resum, amb paraules meves, és l'Andorra que volem, i aquest sí que és un altre debat importantíssim.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt, té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Des de Nova Democràcia votarem favorablement aquesta Proposta d'acord presentada, tot i manifestant que si els seus promotors ens haguessin

proposat de llegir-la abans o bé de comentar-la, els haguéssim suggerit que no deixessin en indefinició els terminis per a la presentació de la Llei d'immigració i la de creació de la borsa de treball.

Els hi haguéssim demanat de posar un termini cert. Senzillament perquè ja fa anys que en aquesta Cambra parlem d'immigració i de la borsa de treball, i també fa anys que el Govern incompleix amb els compromisos que ha contret pel que fa a l'entrada a tràmit parlamentari. Per tant, ara ja no vindria d'aquí un incompliment més i una excusa més per intentar justificar l'injustificable, però, en tot cas sí que, per nosaltres, ens donaria una certa garantia o almenys poder exigir el compliment dels acords que s'adopten en aquesta Cambra.

Si tenim la sort que per una vegada ens sorprenen positivament, Sr. Cap de Govern, li asseguro que aquí mateix rectificarem el que estem dient, i el que diré, però el cert és que ja fa temps que no ens fiem ni confiem amb la paraula que ens dóna.

Pel que fa la Llei d'immigració i la creació de la borsa de treball, em limitaré a repetir el que en l'anterior legislatura el conseller general per Nova Democràcia, Sr. Xavier Mora, digué el dia 11 de maig de 1995, en aquesta mateixa sala, en defensar una moció que s'havia presentat conjuntament amb els consellers Vicenç Alay i Vicenç Mateu -i consta al Diari Oficial del Consell número 4 de l'any 95-, i ho cito:

Dèiem aleshores que: "Volem que el nostre país assumeixi una política de progrés i amb plena consciència de la nostra realitat econòmicococial. Per tant, cal desenvolupar amb tota urgència una Llei d'immigració que reculli una voluntat integradora de l'emigrant des de les diferents formes de l'aprenentatge, però que reculli les necessitats de les empreses. I fer un seguiment de la formació professional escollida per part de l'Administració fins a la creació d'una borsa de treball amb la col·laboració de l'oficina d'immigració, de la Cambra de Comerç, de les associacions professionals, sense oblidar la regulació de les empreses estrangeres per evitar que realitzin treballs quan poden ser realitzats, efectuats per empreses del país."

També us dèiem al 95 que aquella necessitat de Llei d'immigració i borsa de treball obeïa al fet que s'estava portant a terme una política d'autoritzacions que es concedien al marge del Consell General i que en molts casos únicament era per afavorir una demanda de mà d'obra no qualificada a preus inferiors.

Dissortadament aquelles paraules dites fa més de 4 anys continuen sent vàlides avui.

Només hi ha un detall a tenir en compte. Actualment si es confirma a l'hora de sotmetre a

votació aquesta moció o del debat que s'establirà, aquí, ara -si es confirma el que s'ha anat anunciant a través dels mitjans de comunicació- ens trobarem en la situació que un orgull lliberal malentès o, com vam dir des de Nova Democràcia no fa massa en aquesta Cambra, l'arrogància liberal, fa que no vulguin adoptar la solució transitòria que es proposa d'un Projecte de Llei de quota, perquè no volen reconèixer que fa 2 anys es van equivocar en la votació d'esmenes en la Comissió d'Interior, quan es va aprovar la darrera Llei de quotes, ni volen reconèixer la seva incapacitat o manca de voluntat política de legislar en matèria d'immigració.

Aquesta és l'única realitat, i no una altra, que potser ja és hora que es digui obertament. No volen reconèixer els seus errors i menys encara rectificar-los.

Però ben mirat, el fet que hi hagi un important nombre d'immigrants, acabats d'arribar que romanen al país en situació d'absoluta precarietat i inseguretat, ja que, únicament, disposen dels documents provisionals coneguts pel nom de rebuts rosa -com es diu en l'exposició de la Proposta d'acord que ara es debat-, i que en política d'immigració es fonamenti la descohesió social i la inseguretat jurídica, deu ser una pràctica habitual de la política lliberal.

I dic això, perquè a l'any 90 quan el Partit Lliberal d'Andorra sota d'altres noms, però que eren les mateixes persones, -i dic bé el Partit Lliberal, i no la Coalició Lliberal d'aquest Consell General global- va deixar de manar en aquell moment a l'any 90... quan van deixar de manar a l'Edifici Administratiu, és a dir, quan les forces de progrés d'aquest país van constituir el Govern, i el grup parlamentari que inicià el procés constituent, hi havia més de 4.000 persones treballant a Andorra en situació de clandestinitat i de precarietat, i fins i tot sense cobertura sanitària, sense poder ser assegurats a la Seguretat Social, ni tan sols per accident de treball -això era a l'any 90.

L'any 90 el Govern que va entrar va haver de resoldre aquella situació que persones del vostre Grup havien propiciat per fer realitat la teoria lliberal pura i dura del camp qui pugui.

Ara, amb el mateix estil desvertebrador social de finals dels anys 80, ens trobem a finals dels anys 90, i estan fent exactament el mateix. Per a vostès, primer és el mercat del diner, i després la societat i els drets dels ciutadans. I aquí em poden dir que a l'any 80, la política d'immigració corresponia als veguers i no era una competència del Consell General; però, jo aquí, el que sí que els puc dir és que si a l'any 90 el Govern

que hi va haver ho va poder resoldre, també ho haguéssim pogut resoldre al final dels anys 80.

Nova Democràcia donarà suport a aquesta Proposta d'acord, però com que ja ens coneixem, ho fem sense fer-nos cap mena d'il·lusió, perquè, en cas de prosperar, som conscients que no pensen donar-li compliment.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic intervé el Sr. Jordi Torres.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

D'entrada vull felicitar als companys d'IDN per haver entrat a tràmit la Proposta d'acord que estem debatent, encara que, com molt bé sabem, no servirà per gran cosa.

La defensa numantina de les seves conviccions els honora, però han de reconèixer que han topat amb un rival massa dur.

Ara fa dos anys i mig, quan els grups d'aquesta Cambra van expressar el seu parer sobre el pla d'acció per la creació de la borsa de treball, el Sr. Forné, cap de Govern, ens va dir que podia entendre la crítica d'IDN a la manca de treball realitzat durant 2 anys per un Govern en minoria, però que no la dels partits que havien estat governant, ja que aquells tampoc havien presentat els projectes de llei a què es referien. Va exemplificar la seva intervenció referint-se a -cito-: "la Llei d'immigració, sobre infinitat de temes que hi són i que estan pendants i que continuaran sent-ho durant la propera legislatura." (fi de citació). Ja ho saben: durant la present legislatura aquests temes continuaran estant pendants.

Estem parlant en aquesta sala de la Borsa de treball des de fa més de 4 anys, de la llei d'immigració des de temps immemorial (el ministre d'interior ens anunciava fa més d'un any que el projecte de llei s'estava estudiant des de feia 2 anys, que n'estaven a la quarta versió, i que aquella era la definitiva, i que entraria a tràmit parlamentari en aquell mateix període de sessions. Mentrestant, tal com queda reflectit en el preàmbul d'aquesta Proposta d'acord, els nous immigrants es troben en una situació d'absoluta precarietat i inseguretat disposant només d'un paper lliurat pel Govern sense cap norma legal que l'habiliti a fer-ho. Mentrestant, també, aquests immigrants han fet venir a Andorra la seva família. Els infants, per por que la seva situació sigui

descoberta, es passen el dia tancats a casa, sense assistir a l'escola.

(Se senten veus)

Hi ha casos, Sr. cap de Govern, i l'altre dia li'n vam donar de concrets.

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Si per desgràcia cauen malalts, els familiars, se les arreglen com poden, ja que no són beneficiaris de la Seguretat Social del cap de família. I aquests, senyor cap Govern, no són casos aïllats com vostès volen fer creure a l'opinió pública. Aquesta és l'Andorra que vostès diuen que va bé.

Ara fa una mica més d'un any el Ministre d'Interior ens va aclarir que les autoritzacions que donaven no eren temporals, sinó provisionals, i que no suposaven cap dret adquirit com a tal. Fa uns dies el cap de Govern ens deia que aquestes autoritzacions provisionals donaven tots els drets. A veure, seran capaçs d'explicar-nos les seves contradiccions?

El Grup Parlamentari Agrupament Nacional Democràtic donarà suport total a la Proposta d'acord presentada.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, té la paraula el Sr. Francesc Mora

M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, des del Grup Parlamentari Lliberal hem analitzat detingudament la Proposta d'acord, i és cert que hi ha alguna part o algun contingut que hi estem d'acord i amb altres no hi estem d'acord.

Amb línies generals, no estem d'acord amb la visió catastròfica que es vol fer veure des de l'oposició, de la realitat d'Andorra. No compartim en absolut aquesta situació de clandestinitat, que la veritat, no compartim gens. No creiem que la situació sigui la que, des de l'oposició, es vol fer veure amb escenaris que semblen més d'altres països que d'Andorra. I la realitat és que, és cert, que la Llei d'immigració s'ha de fer i s'ha d'aprovar, perquè ha de regularitzar, doncs, tota aquesta situació de matèria immigratòria, sobretot després de la decisió del Govern de no presentar cap altra llei de quotes.

Compartim, per tant, de la Proposta d'acord que, el més aviat possible, s'hauria d'entrar a tràmit un Projecte de llei d'immigració. Aquest Projecte de llei d'immigració, en el discurs d'orientació política del Sr. cap de Govern, i en la intervenció que jo vaig fer en el mateix debat, vam dir que era prioritat per aquesta majoria política, i així és farà.

Evidentment, també estem d'acord en què no ha de ser la Llei d'immigració que ha de regular el creixement econòmic, o de desregular el creixement econòmic del país. Potser, realment, si no hi hagués creixement econòmic, realment sí que hi hauria... ni amb vint lleis d'immigració no es podria llavors controlar absolutament res, i llavors sí que hi haurien situacions de desvertebració i d'exclusió social. Per tant, entenem que és molt lloable i molt defensable, promoure el creixement econòmic com un objectiu polític d'un Govern, i, evidentment, la Llei d'immigració no ha de ser la que ha de fer que creixi o decreixi aquest moviment econòmic.

Pel que fa a la Llei de quotes, des del Grup Lliberal mantenim -i no per una qüestió d'arrogància ni per una qüestió de prepotència, sinó per una qüestió de coherència- mantenim el criteri que en el seu dia es va exposar: de no tramitar cap altra Llei de quotes fins que no hi hagués la Llei d'immigració. Continuem mantenint això, no per una qüestió, com he dit abans, ni d'arrogància ni altrament, sinó perquè entenem que és l'opció política més adequada i, per tant, l'objectiu polític ha de ser la regulació de la Llei d'immigració.

Pel que fa a la "precarietat", entre cometes, i a l'absoluta desprotecció i deixadesa de la mà de Déu, segons diuen els de l'oposició, les persones que tenen un full rosa, entenem que és obligatori que la Llei d'immigració tingui efectes retroactius, sobretot aquestes persones que, amb aquest rebut provisional, actualment viuen, sojornen, treballen i es guanyen la vida dignament en aquest país.

Evidentment que aquesta llei haurà de regularitzar aquesta situació, haurà de tenir caràcter retroactiu, i se'ls haurà de computar els seus drets a dates d'inicis de la residència. És per això, que malgrat compartir alguns aspectes, no compartim en absolut el plantejament, la visió i, sobretot, la visió que es vol fer transmetre -jo crec- a l'opinió pública, d'un país desvertebrat, d'un país excloent i d'un país on molts dels immigrants clandestins s'amaguen sota les coves. No estem d'acord en aquest plantejament i, per tant, no donarem el nostre suport a la Proposta d'acord d'IDN.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No cal dir que comparteixo, i el Govern comparteix plenament el que ha dit el Sr. president del Grup Parlamentari Lliberal. Només jo voldria afegir quelcom que va una mica més enllà, com també s'ha fet aquí. S'ha fet història, anant molt enrere. Jo comprenc perfectament la iniciativa d'IDN, perquè és un grup polític que té la seva responsabilitat parlamentària, només que en algun moment ha tingut possibilitats de tenir responsabilitat de Govern, i no l'ha volgut per la raó que sigui, però la podien haver tingut, igual que Nova Democràcia, a partir d'un cert moment, després de la Constitució, concretament. No podem, ara, elucubrar sobre el que hagués passat si un primer Govern postconstitucional hagués comptat amb el suport d'aquestes dites forces de progrés. En fi, potser en podríem parlar. El fet és que l'AND es va trobar ben sola a l'hora d'assumir les responsabilitats del Govern, l'any 93...94.

I també s'ha de dir... també es pot dir, referint-nos a l'AND, que l'enorme esforç postconstitucional immediat, que va consistir en aprovar en dues sessions, 15 lleis cada vegada -em sembla, si no m'enganyo- importantíssimes, totes elles, la que va quedar despenjada va ser la d'immigració. Estava preparada, era una Llei feta per la Comissió Legislativa, dels quals aquí hi ha alguns membres encara, consellers, certament, i ministres, i, per tant, aquella va quedar despenjada. És a dir, no és que ara, això excusi la meua insatisfacció claríssima de no haver estat capaç d'haver presentat la Llei d'immigració en aquesta Cambra. Igual com té aquesta insatisfacció, el Grup Parlamentari Lliberal, i que serà compensada en el moment que es presenti aquest Projecte o Proposició de llei. Però també s'ha de tenir en compte això. S'ha de tenir en compte que la Llei d'immigració va ser la que va quedar descartada quan estava feta. L'única important -crec jo- que va quedar descartada d'aquell gran paquet de lleis que estaven preparades, i de les quals totes les altres van passar per unanimitat -em sembla- o pràcticament per unanimitat i amb gran profit per al país.

Això és així i s'ha de recordar, també, de tant en tant, perquè si passem a històries d'abans de l'any 90, doncs, diguem-les totes, i no per parlar dels veguers, Els veguers ja són una figura històrica que van fer la

seva funció i la seva tasca, com ha sigut amb els coprínceps, i no cal parlar-ne tant en aquests casos.

Tenim la responsabilitat nosaltres, els lliberals la tenim, i l'hem assumit quan l'hem hagut d'assumir, i, per tant, al calendari, les prioritats les tenim marcades, i procurarem fer-les per tal que sigui així. I, també, per confirmar el que ha dit el Sr. Mora, aquest catastrofisme exposat pel Sr. Jordi Torres, quan es parla de casos concrets, d'algun cas en concret, l'altre dia ho vaig dir, vaig dir: insisteixo aquí, no es pot explicar la motivació, l'origen de cada un dels casos, perquè cada cas és un món, i a vegades hi ha motivacions que no tenen res a veure amb la manca de la llei, i no crec que haguem de fer la casuística de situacions injustes que es donen a Andorra i es donen a tot arreu, però el que sí que vull trencar és la imatge, aquesta, de catàstrofe generalitzada de 4.000 persones -que són 3.000- que estan a Andorra. Estan a Andorra amb un rebut que els permet estar assegurades, i estan assegurades, bàsicament; i els seus beneficiaris també són beneficiaris per la Seguretat Social. Això és com ha de ser. Si en algun cas no és així, tenen els mecanismes que la llei andorrana els hi permet per impugnar qualsevol decisió inadequada que hi pogués haver. No obstant, no em dona cap satisfacció el fet de no poder-ho tenir regulat, això està clar que sí. Però ni escolarització precària ni res. És cert que hi pot haver persones que desconexores de la llei, i arribant en un país diferent del seu es trobin, segur, en una situació d'inferioritat en alguns casos. I per això ens hem de donar pressa, la pressa raonable i prudent, amb tots els compromisos que tenim, per fer la Llei d'immigració i la Borsa de Treball.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups?

Pel Grup Mixt, Sr. Vicenç Mateu, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc, doncs, agrair al Sr. cap de Govern les seves explicacions que ens han permès entendre la història d'Andorra d'aquests últims anys. Això, ja, doncs, cada vegada ens ho va explicant, el que va passar l'any 93 i el 94. Això sembla, ja, la cançó de l'enfadós.

Miri, aquí el conseller Simó Duró em deia que el que vostès proven de fer és de mirar de salvar cadascú els seus llençols, i que per això no ho pensen aprovar. Jo els diria que no intentin plantejar que la regulació de

la qüestió de la immigració ha d'anar en contra del creixement econòmic del país. Jo penso que seria un mal favor que ens fariem nosaltres mateixos, volent presentar que el creixement econòmic és incompatible amb el compliment de la legalitat. Això seria un missatge que llençaríem a la Comunitat Europea, que crec que no ens podríem ni tan sols insinuar, que les coses podrien anar per aquí.

Miri, jo crec que, una vegada més, es corrobora el que ja li vam dir en el discurs d'orientació política: que el que diuen no ho fan, i que el que fan no ho diuen. Vostès ens acaben d'anunciar, doncs, que entraran -entre passadissos- que entraran la Llei del Tribunal de Comptes, de la qual vostè no en va dir res. Aquests dies, en els diaris, ens han dit que entraran la Llei del català, de la qual tampoc em van dir res i, en canvi, d'altres lleis de les quals vostè sí que en va parlar, doncs, de la Llei d'immigració i de la llei del sòl, doncs, evidentment, són lleis que continuen en aquest estat d'imminència perpètua.

Escolti, és veritat que aquí no estem parlant de sèries televisives com Heidi o Marco, o coses d'aquestes, per la precarietat o la desprotecció. No es tracta d'això. Però, escolti, vostè s'imagina quina és la primera imatge que rep d'Andorra un treballador que arribi i li digui: no, no, vostè, escolti, li donem un paper que no té cap cobertura legal, però pot anar fent. Home, potser aquest senyor tindrà la sensació que arriba a una població del farwest més que no pas en un país europeu seriós. I si això és el tracte que el país li ofereix només entrar, doncs, potser pensarà que en un futur ell també pot fer pràctiques, que a mi em sembla, doncs, ens acabaran perjudicant de forma indirecta a tots.

A més, això és important, però hi ha un segon element que em sembla que pot ser encara pitjor, que és -i com ja es va comentar, aquí, per part d'alguns companys en el debat d'orientació política- que si nosaltres no ens posem al dia en segons quines pràctiques, per una qüestió de seguretat jurídica, de respecte del que és la lleialtat europea i per convenciment, si no ho fem nosaltres ja ens ho faran. Ens ho faran fer, i ens ho faran fer d'una altra manera. Tornarem, a estar, doncs, sota sospita i cridarem l'atenció quan seria ben fàcil, ens sembla a nosaltres, doncs, de què això no hagués de ser així.

Voldria recordar, de passada, que nosaltres havíem proposat una esmena, que si vostès l'haguessin agafat, hagués permès de regularitzar la situació, però, doncs, pels motius que vostès sabran, doncs, no la van voler votar.

Miri, finalment, la veritat, és que no sé que em satisfà més: de saber que vostès no ens l'aproven, o de saber que ens l'aproven. Perquè dubto que si....

No, no, és que si vostès ens l'aproven, com que després tampoc ho pensen tirar endavant, aleshores encara posem en més mala situació aquesta Cambra. L'aprovació de la Borsa de Treball va tenir lloc fa 5 o 6 anys. Tots vostès la van votar. La va votar tothom. Fins i tot, la Patronal del Principat l'ha reivindicat, l'ha posat en marxa. I aquí, no hem estat capaços de fer-ho.

Escolti, miri, jo, la veritat, m'estimo més, al límit, que no l'aprovin, perquè així no falsejarem el que és el debat parlamentari.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sí, Sra. M. Rosa Ferrer, pel Grup Mixt?

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, jo només voldria puntualitzar una cosa, i és que comparteixo que s'ha de dividir, que s'ha de separar el debat que s'està tenint aquí de la promoció del creixement econòmic del país, que una cosa no va lligada, en absolut, amb l'altra.

Pel que respecta a la visió catastròfica que han apuntat aquí, i que semblaria ser que es té des dels bancs de l'oposició, jo penso que, aquí, nosaltres ho vam dir en el discurs d'orientació política, i és que l'Andorra en la que vostès viuen no és l'Andorra en la que nosaltres vivim. Són dos Andorres diferents: l'Andorra del "tot va bé", que és la que vostès diuen que és, i potser la nostra, és l'Andorra d'aquells que cada dia necessiten anar a treballar perquè necessiten menjar. És a dir, la situació potser és diferent. És clar, amb una Llei d'immigració què passa? Que es donen drets, i potser aquests drets, en aquest sector concret de la població, no es volen donar. Llavors, a partir d'aquí, qualsevol desencusa, per vostès, és bona per demorar l'entrada a tràmit d'una llei d'immigració. Avui no n'ha fet esment, però d'altres vegades sí que ho ha fet, que ara hem d'esperar, per la Llei d'immigració, que hi hagi al Tractat Trilateral. Això ho han dit vostès. Sempre troben la desencusa per no entrar a tràmit aquesta Llei. Senzillament això.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Jordi Torres, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. cap de Govern, ja estem acostumats ara, a que tots els mals del seu Govern, gairebé vinguin el del 94, amb el Govern en el qual que estàvem nosaltres. Perquè cada vegada que hi ha una llei que no s'aprova o que no es presenta, és que no es va fer en aquella època. Evidentment, no es podien fer totes. Com ha dit vostè se'n van aprovar 15 en una sessió. Va quedar la d'immigració, és cert, però, des del 94 han passat, ja, una quantitat d'anys, i aquesta Llei, si s'hagués volgut presentar, si hi hagués voluntat política per presentar-la, hi havia temps suficient per presentar-la.

Doncs, no posi cada vegada la culpa al Govern del 94, que penso que va fer, ja, bastanta feina.

(Se sent riure)

Dit això, jo el que li voldria dir, és que ens ha dit abans que el full rosa permetia als familiars dels que el tenien, de tenir una cobertura social. Penso que ho ha dit així. Jo li dic que no és el cas. Jo li dic que no és el cas, perquè conec, no un cas, però moltes persones que tenen aquest rebut rosa, i els familiars no es poden acollir a la cobertura social.

I això és una realitat per a 3.000 persones. Perquè si és que no és així, Sr. cap de Govern, s'està fent diferències: uns tenen cobertura i els altres no en tenen. Perquè jo he estat amb persones que tenen un rebut rosa, i no tenen, els seus familiars, aquesta cobertura, com vostè ha dit fa un moment. Doncs, llavors això ens agradaria que ens ho contestés i que ens digués, realment, el que n'és del cas. Però quan parlo que no hi ha cobertura social per aquestes persones, és perquè hi ha casos concrets. I aquests casos concrets vol dir que deu ser la generalitat de tothom, o sinó, llavors es fa per uns i pels altres no. Llavors voldria que se'ns aclarís això.

I, per contestar el Sr. Mora, no volem ser, des de l'Agrupament, catastrofistes, no diguem que tot cau, però sí, que el que volem, és que hi hagi cobertura per tota una sèrie de persones que estan aquí a Andorra, i que vénen a treballar. I si aquesta gent vénen, aquí, al nostre país, els hem d'acollir com a immigrants amb tot el respecte que es mereixen, i donar-los realment els drets que es mereixen. I és això el que volem, i és per això perquè volem aquesta Llei d'immigració, i aquesta Borsa de treball que permeti poder agafar la gent d'aquí d'Andorra -primer- que no tenen feina i, després, tirar sobre els nous immigrants.

És això simplement el que es vol, i penso que des de les files lliberals s'hauria de tenir en compte aquest tema, i s'hauria de tirar endavant aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, Sr. Francesc Mora teniu la paraula.

M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies Sr. síndic.

Només dos referències a les últimes intervencions que s'han fet.

Primera: discrepo totalment de la imatge que el Sr. Vicenç Mateu ha dit que té l'immigrant quan arriba a Andorra. És a dir, que la primera imatge que té d'Andorra, entenc jo, que no és la imatge que ell ha volgut fer veure. Per què ve, aquí, a Andorra? És perquè suposo que ve a buscar un lloc de treball i el troba, amb la qual cosa, possiblement, surt d'un lloc on no en tenia, o surt d'un lloc on el té pitjor, i ve en un altre lloc que el troba o el millora. Per tant, jo crec que la primera imatge que rep és aquesta. És a dir un país que li dona la possibilitat de prosperar, i de realitzar-se a través del treball, i de guanyar-se la vida. A més a més troba un país on aquesta autorització d'immigració, si el mercat així ho permet és relativament oberta. Hi ha altres països, famosos per la seva gran immigració, on els processos d'immigració són extremadament complicats. Andorra li permet entrar, li permet acollir, li dona tota aquesta sèrie de garanties legals i socials, que la pròpia llei andorrana contempla, i per tant, no crec que la primera imatge sigui la d'una espècie de país descontrolat, una espècie de país desvertebrat, i molt menys un país del farwest. Al contrari, jo penso que veuen la imatge d'un país occidental modern i avançat.

Pel que fa al discurs de la Sra. M. Rosa Ferrer, crec que he entès o hauria d'entendre que volia plantejar el debat com una qüestió de rics i pobres. És a dir que als rics no els cal la Llei d'immigració perquè el que volen és això, i als pobres, doncs, sí. Entenem que la lluita de classes, el proletariat, del discurs -diria- socialista del segle XIX, jo crec que ni els socialdemòcrates europeus el mantenen. Crec que el seu discurs és més aviat del segle XIX que del segle XXI. Nosaltres, els lliberals, apostem per un discurs del segle XXI, no del segle XIX.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument, volia dir que el que no volem fer, ningú, és fomentar cap mena de clandestinitat. Però la persona que ve a treballar a Andorra, amb la situació actual, té dret a... és a dir, entra amb un rebut rosa -que en diem- i li dóna dret a treballar a Andorra. El dret al reagrupament familiar s'ha de regular per la llei, i, per tant, no té el dret automàtic al reagrupament familiar pels mesos que li dura aquest rebut rosa. Una altra cosa és que qualsevol persona que arribi a Andorra, al marge d'aquest dret -que no el té- porti família aquí, i això és una consideració que, en aquest moment, malgrat no sigui lícit el que ha fet, l'Estat no pot girar-se d'esquena a això, i l'Estat, en aquest cas, amb una entitat que, de fet, no és de l'Estat, sinó que és una mútua, pràcticament, -com és la Seguretat Social que és de tots, de tots els que cotitzen- i, per tant, la Seguretat Social hauria d'atendre aquest cas, jo crec que els ha d'atendre i els atindrà, si no ho fa ara. Però és una situació de conseqüència, a posteriori nefasta per la manca, segur, per la manca encara d'un dret de reagrupament familiar degudament regulat.

Això és un dels problemes importants de la Llei d'immigració, ho sabeu! I s'haurà de regular d'una manera adequada, perquè és molt més fàcil parlar d'aquestes lleis d'immigració de països de 50, 60 o 70 milions d'habitants, que de països com el nostre en el qual, de 65.000 habitants que hi ha, la gran majoria són immigrants. Això no passa enlloc més d'Europa, ho hem dit altres vegades aquí i, per tant, tenim potser més obligació que enlloc de regular-ho, però també ho tenim més difícil que els altres. Els problemes pels altres grans països amb una immigració que en relació al total és pràcticament insignificant, no són els mateixos que a casa nostra, i això ho sabem tots els que hem estat i han estat a Govern.

Per tant, una cosa és un dret fet per la Llei, i una altra cosa és que les persones que vénen a treballar, per lògica, també intenten, a més a més d'això -com és normal- fer-se acompanyar per tota la família que pugui; i això no vol dir que l'Estat no hagi de regular això, ho han de regular.

La situació precària que puguin trobar-se en alguns casos per resoldre, segur, cas per cas i estic segur que així es fa i, almenys, la nostra voluntat és que es faci així, tant per part del Govern com per part de la Seguretat Social amb la part que hi puguin incidir les persones que s'hi adrecin... això ha de ser així mentre no arribi la Llei d'immigració que, ja dic, no tornem a fixar terminis. És veritat, aquesta Llei és imminent, la

imminència que tant ha insistit el Sr. Vicenç Mateu, simpàticament, pot ser de dies, de mesos, de temporada de vacances o de pròxima sessió de Consell General.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sra. Rosa Ferrer pel Grup Mixt.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. síndic.

Era per contestar al Sr. Francesc Mora que... a veure, no es tracta, aquí, d'establir cap tipus de debat de lluita de classes, o de rics i pobres. Es tracta d'una qüestió de justícia social i d'actitud davant de la societat des de la responsabilitat política.

Vostè diu que vol portar el debat al segle XXI, em sembla perfecte! Però el que oblida és que encara no han fet el debat que tocava al segle XX i, aquest, és el que ha apuntat abans el Sr. Miquel Alís en relació a la Carta Social europea. Vostès no la pensen firmar, no en tenen ganes de fer-ho...

(Se senten veus)

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

... perquè tot són desencuses de debats, d'estudis i més estudis.

Demostrin d'una vegada què volen... demostrin! i aleshores els creurem. Mentrestant no podem...

I la visió de l'Andorra de vostès amb la nostra és que no té res a veure, senzillament.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Jordi Torres, per l'Agrupament Nacional Democràtic, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Sí, gràcies, Sr. síndic.

Només per uns aclariments.

Amb el que fa referència al rebut rosa, Sr. cap de Govern, jo no sé quina legislació apliquen vostès per donar-lo, i la legalitat que té aquest rebut rosa...

suposo que té la que li ha donat el Govern però amb cap suport des del parlament.

Quant a la segona part, que jo he dit que hi havia molta gent sense cobertura social, aquesta gent que acompanyen, que fan el reagrupament familiar dels titulars d'un rebut rosa, es troben sense cobertura, com vostè m'ha reconegut ara, i aquí és un cas que nosaltres denunciem, aquí, públicament, que no és normal que tinguem gent al país, i vostès saben qui són aquesta gent. Doncs, no és una situació catastròfica com la quina, vostès, volen que jo presenti però és una realitat que existeix.

Quant als efectes retroactius que pugui tenir el fet de tenir un rebut rosa, això és una llei en què hauria d'especificar-ho bé.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap altra intervenció procedirem a la votació.

Sí, doncs, sí és si a la Proposta, i no és no a la Proposta.

Sr. secretari si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Si

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : Si

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : Si

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : Si

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : Si

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Si

M. I. Sr. Simó Duró Coma : Si

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : Si

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Si

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots si: 9; vots no: 15.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació la Proposta queda desestimada.

Passem al punt següent de l'ordre del dia, punt número 5.

5.- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de creació de "Distribuidora Elèctrica d'Andorra, SA" (DEDA, SA).

La Proposta fou publicada al Butlletí número 16/1999 del 21 de maig.

El Govern ha manifestat el seu criteri dins del termini reglamentari per escrit, que ha estat publicat al Butlletí número 24/1999 del 16 de juny.

Té la paraula el Govern per donar lectura del seu criteri.

Intervé... Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

... El Sr. Duró li volia demanar alguna cosa, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, perdoneu.

Sí, digueu, Sr. Duró, quina intervenció voldríeu fer?

El M. I. Sr. Simó Duró:

És una intervenció per absentar-me de la sala, si us plau, Sr. síndic, si m'ho permet el Sr. cap de Govern, també, ja que tenia la paraula ell.

El M. I. Sr. Síndic General:

Si us plau, per deixar la sala just després de la intervenció?

El M. I. Sr. Simó Duró:

No, en el moment del debat d'aquesta qüestió.

El M. I. Sr. Síndic General:

Ah!, d'acord. Perdoneu, no us havia entès.

Us dono la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

En la presa en consideració de la Proposició de llei de creació de Distribuïdora Elèctrica d'Andorra, SA, per part meua, tement no poder complir amb tota objectivitat com l'exercici del càrrec obliga, us demanaria que m'autoritzeu a deixar aquesta sala del Consell mentre es debati aquesta qüestió i es voti.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

D'acord. Doncs, continuem amb la intervenció del Sr. cap de Govern.

(El Sr. Simó Duró abandona la sala)

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

El criteri del Govern en relació a la Proposició de llei de Distribuïdora Elèctrica d'Andorra... el Projecte de llei de creació... ha estat publicat al Butlletí, té una extensió important perquè es va estudiar des del Govern amb molta cura la Proposta i em limitaré a afegir algun punt o a comentar-ho amb el ben entès que a més a més hi ha les preguntes que posteriorment seran contestades en aquesta sala, fins allà a on es pugui, també porten força respostes a aquesta qüestió, perquè tenen molta relació, i a l'evidència de què aquest debat sobre FEDA, DEDA SA, etc... tornarà reiterativament a aquesta sala en els diferents terminis que correspon. Serà breu.

Es tracta de què puguem trobar una fórmula de les diferents fórmules possibles d'integració de les companyies o de regularització del sector. El que li vull dir al Sr. Vicenç Mateu proposant d'aquesta Proposició de llei, és que el que el Govern està fent i farà, amb el temps adequat també -també seria millor haver-ho fet abans, no hi ha dubte però hi ha

prioritats de cada cosa i hi ha ordres de treball a cada ministeri que impliquen molts altres projectes i proposicions-, el que sí s'ha de fer és una llei de regulació de l'activitat elèctrica a Andorra en tots els casos, i amb això s'obtindrà i s'aconseguirà el que és la preocupació d'IDN i de tots nosaltres. Que, doncs, l'usuari tingui unes garanties donades des del Govern i des del Parlament, per llei, perquè es puguin respectar tots els seus drets d'una manera més igualitària possible en tot el país, tenint en compte totes les diferències de servei que en alguns moments hi ha hagut al país, i que ara s'han anat produint sortosament.

Jo només voldria afegir que de tot el plantejament possible el que fa IDN com a proposta -una proposta encomiable, una proposta que demostra un treball important amb una alternativa possible, no la compartim- nosaltres creiem que la proposta que fa Govern i que està en tràmit parlamentari, també, com a fusions de les companyies és millor per diferents motius: un d'ells, per exemple, el tema del monopoli -que es parla sovint, aquí. La intenció clara del Govern, com es veurà, i com és així, i s'ha comentat és que de la mateixa manera que dins de FEDA SA hi entraran, doncs, dues companyies que, no s'ha de dir sempre que són companyies privades solament, són mútues. No oblidem que són mútues creades des de la base, des del poble mateix en èpoques remotes per donar servei quan no n'hi havia, per tant no són empreses destinades a un lucre sinó que van ser empreses creades per la gent de cada parròquia, de les parròquies més necessitades, en un cert moment, perquè potser no tenien l'interès comercial que tenia per FHASA, el nucli gros d'Andorra, que de fet FHASA no tenia cap interès amb Andorra en aquell moment. Perquè recordo que la concessió de FHASA només reservava el 14% de la producció elèctrica per al consum intern, i aquest 14% al cap de pocs anys ja es va veure completament desbordat fins el contrari, no? Fins que es va haver d'importar la gran majoria de la llum com ara encara passa.

A partir d'aquí tot el debat que es farà sobre aquest tema per a nosaltres i per al Grup Parlamentari Lliberal serà en el moment en què es discutirà en aquesta cambra la Proposta de llei de FEDA SA, perquè creiem que DEDASA a més que crear més igualtat, crea més problemes, com per exemple el fet de què les mútues que no es vulguin incorporar a la futura FEDA, tal com la plantejem nosaltres, amb la proposta que fan vostès pràcticament per distribuïdores quedaran en una situació llavors de competència obligatòria. És a dir, la DEDASA futura, per exemple, hauria de posar-se a distribuir llum al Pas de la Casa... si ho entenc així, em sembla,

i si no ho he entès malament i, perdoni si m'equivoco, però jo ho veig així segons la proposta que se'ns ha fet.

Per tant, creiem que és molt més positiva la manera d'enforçar-ho del Govern i del grup parlamentari, en el sentit de què les mútues que s'hi han volgut incorporar ho fan i les que s'hi vulguin incorporar tenen un termini de temps per fer-ho, i si no continuaran gaudint i continuaran tenint un servei per una raó que no s'ha d'oblidar: la mútua del Pas de la Casa no és una mútua sinó que és una societat pública. És una societat que pertany al Comú d'Encamp i, per tant, en el moment que hi hagi la fusió de les dues mútues: de Nord Andorrà i d'Elèctrica de Sant Julià, si afegim la presència de CERSENSA al Pas de la Casa, què és una societat de caire totalment públic, pràcticament públic, quan parlarem del pes relatiu al capital estatal i públic, en aquest cas, el públic totalment sobre el privat, augmenta. És a dir, s'ha de comptar amb la propietat pública de FEDA SA el fet de què la mútua del Pas de la Casa també és pública, és del Comú d'Encamp, per tant, és del poble, no?... És del poble, en aquest cas, només de la Parròquia d'Encamp, però és així.

Per tant, les xifres de què es parlen quan es diu privatització, etc... sempre es diu el mateix. Una privatització pot ser total, com en alguns casos està passant en alguns països d'Europa, fins i tot, en països de governs molt més esquerrans que qualsevol d'aquí del nostre entorn i, en canvi, hi ha privatitzacions parcials en molts llocs, i en aquest cas, el cas d'Andorra, per les economies d'escala obligatòries en un lloc tan petit. El que creiem que no és adequat és pensar en diferents distribuïdores pel mateix lloc i, això s'ha evitat fins ara, per tant, creiem que és bo que es continuï evitant tot, no obstant, doncs... no sé... sembla positiu que hi hagin propostes alternatives, però em sembla que l'adequada és la nostra, i potser serà més el moment de discutir-la en el moment que arribi en aquesta cambra.

És tot Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

A continuació té la paraula el Sr. Vicenç Mateu pel Grup Mixt que ha presentat la Proposició de llei.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, en primer lloc, doncs, constatar que el Sr. cap de Govern el que fa és reiterar que el seu projecte és millor.

Vostè mateix em diu que, pel que veig, veig que no ho han estudiat tants cops com diu, que ho han estudiat força, no tant com la Llei d'immigració però que també ho han estudiat molts cops, no?

Miri, finalment no em dona cap argument. Els seus arguments continuen sent molt pobres. No sé si és que vostè no ha volgut entrar, però l'únic que em diu és que creu que el seu projecte és millor i que en el seu moment quan es discuteixi el seu projecte -això deu voler dir que no votaran el nostre- doncs, ja ens diran per què és millor.

Bé, nosaltres per si de cas hem posat, també tot un seguit de preguntes, concretament seixanta-sis que permetran, doncs, veure si això és així, o no.

Bé, jo voldria, doncs, fer una presentació del que és el nostre projecte.

Voldria... vostè Sr. cap de Govern que ha parlat de l'origen del tema de l'electricitat a Andorra, doncs, bé, també sap segurament millor que jo mateix, doncs, que aquest és un tema d'especial sensibilitat i que en els darrers... no només en els darrers mesos sinó que en les darreres dècades, doncs, més enllà de la qualitat del servei, doncs, el tema de l'electricitat era un tema de reivindicació de la sobirania nacional.

En els darrers mesos, a més, doncs, hi han hagut diferents prohoms al país que s'han manifestat al respecte, per exemple: els dos ex-caps de Govern que l'han precedit a vostè, i almenys un d'aquests caps de Govern, doncs, es pot dir que no és suspecte de formar part de les files de l'oposició, doncs, tampoc comparteix els criteris que vostè, doncs, tan vehement... de forma tan vehement defensava.

També un ex-síndic que segurament si l'haguéssim de situar políticament, no sé a hores d'ara, però en un inici diria jo que no formaria, tampoc, part dels bancs de l'oposició.

És a dir que, més enllà del clivatge polític que hi pugui haver en aquesta sala, hi ha molta gent que no veu les coses tal com ho veuen vostès.

Deia que aquest és un tema d'especial sensibilitat, que hi han hagut, això, diferents personalitats del país que s'hi han anat pronunciant, fins i tot persones properes a la coalició lliberal, i vostès mateixos saben que aquest és un tema que els incomoda perquè quan el van discutir en aquesta mena de pre-Consell que vostès fan, en el qual decideixen què és allò que passarà i no passarà. Doncs, en aquesta cambra, vostès van patir una mena de terratrèmol, diria de curt circuit -si no fos una metàfora barata- que ben a punt va estar de fer saltar els fusibles de la seva majoria.

Miri, jo vaig a comentar-li, vaig a llegir-li, abusant de la seva, doncs, paciència, del seu temps el que és la nostra exposició de motius que diu el següent:

"L'electricitat és una energia essencial per a tota societat moderna i la seva disponibilitat una condició necessària de progrés i de benestar. Per això l'Estat té l'obligació de garantir-ne la distribució als ciutadans, ja sigui per a usos domèstics, comercials o industrials, en quantitat suficient i en condicions adequades per a satisfer totes les necessitats.

Històricament, l'electrificació del Principat comença amb la concessió de 1929 que explotà FHASA, salvant algunes situacions anteriors de generació en molt petita quantitat que són a l'origen de les entitats distribuïdores existents a Encamp, Ordino, La Massana i Sant Julià de Lòria. El caràcter de servei públic del subministrament va posar-se de relleu molt ràpidament, i fou declarat formalment pel Consell General el 26 d'octubre de 1965. Però fou l'any 1988, en acordar el rescat de la concessió de FHASA, quan el Consell General va donar també aquell caràcter de servei públic a la producció i importació d'energia elèctrica, i va decidir de prendre-la directament en mans, amb la creació de l'ens públic FEDA, com a garantia de la satisfacció de les necessitats elèctriques de tot el Principat.

Després de deu anys gestionant el servei, i duent a terme una decidida política d'inversions, FEDA ha assolit plenament les fins per les quals fou creada, ha millorat molt sensiblement les condicions de prestació de servei, i ha preparat les infraestructures necessàries per continuar garantint la producció d'energia elèctrica, i afrontar amb confiança els reptes del segle XXI.

Atesa la petita dimensió geogràfica del Principat i la magnitud igualment petita, en xifres absolutes, del consum elèctric nacional, és tècnicament desitjable que la producció i importació estigui en mans d'un únic operador, que haurà de continuar essent completament públic. Així, pel que fa a la disponibilitat d'energia, FEDA està en condicions de garantir l'abastament de les necessitats de consum del nostre país.

Pel que fa a la distribució, és també desitjable la unificació de les xarxes de distribució, i aquesta Llei representa un pas molt important en l'esmentada direcció, en permetre la unificació de la xarxa de distribució permetent la homogeneïtzació del servei de distribució d'energia elèctrica a tot el país."

Bé, si vostès, doncs, s'han mirat el que és l'exposició de motius de FEDASA i el que és l'exposició de motius del nostre Projecte alternatiu, de la nostra Proposició de llei, FEDA SA veuran que és pràcticament la mateixa exposició de motius. El que

passa és que nosaltres entenem que aquesta exposició de motius que podem compartir, doncs, s'ajusta més a allò que segueix en la nostra Proposició de llei que no pas al que vostès venen a fer i, els hi diré per què: en fi, en primer lloc voldria dir que, evidentment, compartim totalment aquesta exposició de motius que és la nostra; en aquesta s'esmenta, doncs, aquesta recuperació sobirana de FEDA al servei públic. Una reivindicació, doncs, que és molt important a l'imaginari col·lectiu dels andorrans. Es diu també, doncs, com ha anat de bé aquesta recuperació durant aquests deu anys de gestió després de que al 1988 algú com l'ex-cap de Govern, Josep Pintat Solans, doncs, decidís fer aquesta recuperació; després de què a l'any 70, doncs, això fos frustrat i, de com ha anat de bé, doncs, tot aquest període, i com s'ha generat tota una sèrie de recursos, recursos que d'altra banda, doncs, permeten a través de transferències de capital que vostès, doncs, puguin equilibrar el pressupost i que un cop feta aquesta... si prospera el seu projecte, doncs, ja hauran de deixar de fer; doncs, després de cantar les bondats, doncs, no entenem perquè vostès presenten aquest projecte que vénen a nomenar FEDASA.

Senzillament nosaltres reitem que creiem que el nostre projecte s'adequa més a la declaració del que són els seus objectius.

El projecte que nosaltres presentem pretén assolir dos objectius fonamentals. D'una banda, doncs, deixar la importació i la producció d'energia elèctrica com un element estratègic en mans de l'Estat i alhora, -i això és important en un país petit com el nostre- garantir l'homogeneïtat del subministrament elèctric en tot el territori com a servei públic, essencial, que faci realitat el principi constitucional d'igualtat entre els ciutadans.

A més a més... permet de trencar el monopoli en la distribució, i posa les bases per una valoració correcta i adequada dels actius de les distribuïdores.

En canvi entenem que el seu projecte, FEDASA, el que fa és renunciar per part de l'Estat a la producció i a la importació, i fer-ho, doncs, no per vendre-la a un preu que sigui més o menys bo, sinó directament per regalar-la.

En el nostre projecte es crea una societat 100% de capital públic en la que es contempla la possibilitat de participació de capital privat analitzant una segona fase.

No es dissol FEDA que realitzarà únicament la importació i producció en coherència amb el rescat de la concessió a FHASA de l'any 1988, i l'establiment del caràcter públic de la importació i producció d'energia elèctrica, així com la

consolidació i bon servei, després de deu anys de funcionament tal com vostès reconeixen.

L'Estat, nosaltres entenem, és responsable, -en tot cas en la nostra filosofia política- és responsable del subministrament d'energia elèctrica com a servei públic essencial i n'ha de garantir un adequat subministrament.

La Proposta de llei, la nostra Proposta de llei demana que el Consell aprovi en nou mesos una llei que determini les condicions per distribuir energia elèctrica a Andorra a la qual, evidentment, quedarà, sotmesa DEDA SA.

Faculta també el Govern per negociar amb les actuals distribuïdores en un any i, a partir d'aquí es faculta a FEDA perquè estengui el seu servei a tot el país. És a dir, que amb la llei les actuals distribuïdores podrien situar-se en tres escenaris possibles: d'una banda continua la distribució que estan fent, ajustant-se els requisits normatius que el Consell hauria d'aprovar en el termini esmentat de nou mesos, o bé, doncs, vendre els actius a la nova societat, o bé, aportar aquests actius a canvi de participar a la nova societat.

Bé, per finalitzar, doncs, reiterar que nosaltres pensem que aquesta Proposició de llei, aquest text alternatiu que nosaltres hem presentat, doncs, satisfà millor el que són les intencions declarades a la seva exposició de motius i, per tant, doncs, demanem a la cambra, doncs, que vulgui donar el suport en un tema on a més a més de garantir el servei públic de l'electricitat, de garantir l'homogeneïtat d'un servei de qualitat per a tots els ciutadans, doncs, permetem que la sobirania andorrana continuï abastant, també el subministrament elèctric.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a continuació a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sra. M. Rosa Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies, Sr. síndic.

Bé, des de Nova Democràcia compartim el criteri del Govern quan valora de forma positiva la presentació d'una proposta alternativa al Projecte de llei de la societat pública FEDASA perquè, efectivament, "posa de manifest... -això, cito el que... llegeixo el que està escrit en aquest informe, eh?- perquè efectivament posa de manifest el treball i l'esforç d'anàlisi -entre d'altres- superant altres crítiques buides i demagògiques que en relació al Projecte de

lleï presentat pel Govern, -aquí es refereixen a FEDASA-, s'han pogut sentir darrerament".

I ho valorem positivament que ho escriguin, i que ho diguin així, si es té en compte que el text que ara es debat és una còpia d'una de les propostes a l'articulat que el propi Grup Parlamentari Lliberal ja ha debatut internament i que ha rebutjat.

I, també ho valorem molt positivament perquè extralimitant-se al que diu l'article 103 del reglament del Consell General, el Govern aquí no es limita a fer un informe sobre el contingut de la llei sinó que se li escapa la mà, i fa una valoració, dir, parlar de crítiques buides i demagògiques i a l'escapar-se-li la mà els traeix el seu subconscient i mostren la intransigència i el poc esperit democràtic que realment impera a les files lliberals, per tant ho valorem positivament.

Pel que respecta pròpiament dit a la llei, la diferència amb la Proposició de llei de DEDA SA (la Distribuïdora Elèctrica d'Andorra, Societat Anònima) i el Projecte de llei que vostès han presentat de FEDASA (Forces elèctriques d'Andorra, Societat Anònima) és únicament la importació, i la producció de l'energia elèctrica... bàsicament!

Els uns estan d'acord en fer la fusió exclusivament per la distribució, -a nivell de distribució, això és DEDASA- mentre que els altres volen la distribució però també la producció i la importació de l'energia elèctrica... bàsicament és aquesta -això és FEDASA que és el projecte de Govern-

A Nova Democràcia no compartim ni la fusió per la producció i la importació, ni la fusió per la distribució exclusivament.

Si no ho fem és perquè l'energia elèctrica, entenem, - i a més s'ha dit aquí- ha esdevingut en els nostres dies un servei públic de primera necessitat i imprescindible que no pot estar sotmès a interessos econòmics privats. Per tant, no ho podem compartir.

Tot plegat nosaltres entenem que es tracta d'una privatització encoberta, i que ja l'argumentarem, el dia que toqui debatre el Projecte de llei de FEDASA, però, pensem que és així.

Ara només direm que és una qüestió de concepció política, i d'entendre la raó de ser de l'Estat andorrà.

Senzillament per això nosaltres no donarem suport a la Proposició de llei de DEDASA però tampoc ho farem a la de FEDASA.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic intervé el Sr. Enric Tarrado.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Gràcies, Sr. síndic.

En primer lloc vull fer una referència a un tema que no té res a veure amb la llei que ara estem tractant però que, com que la documentació relativa a la mateixa hi fa referència, considero oportú fer-ho.

Em refereixo en concret al document en què el Govern exposa el seu criteri en relació a la Proposició de llei de creació de DEDA SA. És com a mínim sorprenent que el primer punt del document es dediqui bàsicament a referir-se a "crítiques buides i demagògiques" en relació al Projecte de llei de FEDA SA. Havíem entès que el criteri del Govern havia de ser sobre la creació de DEDA SA, no de FEDA SA, però sembla que no és així. Al pas que va, el Govern acabarà manifestant el seu criteri sobre el color dels taxis, per dir alguna cosa, quan el que se li estarà demanant serà de manifestar-se sobre un pla viari, ara que això, és clar, que també hi ha una certa relació, ja que els taxis segurament acabaran circulant per les noves vies.

D'altra part, el que no pot fer el Govern és demanar la col·laboració de l'oposició i tenir sortides d'aquesta classe, mes pròpies d'una "rabieta" escolar, o potser de la calor pròpia d'un debat parlamentari, que d'un document teòricament pensat i mesurat. Les desqualificacions gratuïtes d'aquest tipus no són el nostre estil de fer política, i per a nosaltres deixen molt avall qui les practica.

Un cop dit això, i entrant a analitzar el contingut de la Proposició de llei de creació de DEDA SA, diré que nosaltres sempre hem defensat, com a bona situació de partida en relació al tema de l'energia elèctrica, la situació actual, però amb matisos, és a dir, que la producció i la importació estiguin en mans de l'estat, i la distribució en mitja i baixa tensió oberta a la competència. El matís vindria marcat per la necessitat prèvia d'aprovar una llei que reguli en quines condicions s'han de fer la distribució i el subministrament a l'usuari. En definitiva, pensem que la competència -i dic bé- competència en la distribució (ens referim a una competència real, amb la possibilitat per a totes les distribuïdores d'operar lliurement en tot el territori nacional) és una bona cosa de cara a l'interès del consumidor.

Una opció alternativa a la que acabem d'exposar (encara que no ens sembla tan bona, i només la consideràrem útil si la seva finalitat fos la millora del servei) seria que l'Estat, a més de la producció i la

importació, assumís la distribució en règim de monopoli. Però, ho repetim, ens sembla molt millor la liberalització de la distribució, amb unes regles del joc clares que protegeixin el dret del ciutadà a disposar d'aquest servei bàsic, l'energia elèctrica, en unes condicions òptimes, tant tècnicament com a nivell de preus.

Els arguments del Govern i dels seus informes, quan diuen que la fórmula per ells proposada (és a dir, la fusió de la producció, la importació i la distribució en una sola empresa) és la que proporciona menors preus de venda, no ens convencen. Els menors preus s'aconsegueixen amb la competència i, en tot cas, mitjançant un decret que els limiti.

La Proposta de creació de DEDA SA, si bé per una banda va en el sentit que nosaltres defensem, és a dir, la separació de la producció i la importació (que aquestes quedarien en mans de l'Estat) i de la distribució (que quedaria separada), no ens satisfà perquè el que pot provocar, a la pràctica, és una tendència a la creació d'un monopoli, privat en gran part, quant a la distribució de l'electricitat. En aquest cas, ens trobaríem amb un dels grans problemes que presenta la Proposta de creació de FEDA SA, és a dir l'aparició de desigualtats entre els ciutadans d'aquest país i, dic ben bé, desigualtats en el moment de poder comprar accions o vendre accions o, en aquest sentit ho dic....

D'altra part, només concebem que la distribució es faci en règim de monopoli si significa per a l'usuari que se li garanteix un bon servei i que, a més, pagarà l'energia rebuda pràcticament al preu de cost final per a la companyia distribuïdora (certament, aquesta haurà de fer uns beneficis, però només els justos per poder cobrir les necessitats d'inversió a fi d'oferir un bon servei). Amb aquestes consideracions el monopoli només podria ser públic.

Si la creació d'un monopoli no és l'objectiu, no entenem per què es proposa una possible integració de les actuals distribuïdores a la societat DEDA SA. Si el que es pretén és obtenir una millora del servei, aquesta passa al nostre entendre, com ja hem dit, per l'aprovació de la llei a què ens hem referit, és a dir, la que ha d'establir quins paràmetres han de regir la distribució. Més tard, un cop ordenat el sector, es podria pensar, en tot cas, en una privatització de la part de distribució d'energia elèctrica que actualment assumeix FEDA.

En resum, si bé en relació amb aquesta Proposició de llei ens trobem en desacord bàsicament amb problemes de forma, sobretot de prioritats, pel que fa a la necessitat d'ordenar primer les condicions de la distribució abans de preveure la privatització del servei que ara ofereix FEDA, també ens preocupa la

possibilitat que s'arribi a la creació d'un monopoli que, pensem, no és totalment estatal, s'ha d'evitar a qualsevol preu.

Tot i reconèixer la validesa d'una part de la Proposició de llei, com ja hem dit al principi, tots els altres motius exposats fins ara fan que no puguem donar suport al text que se'ns presenta. I no li podem donar suport sobretot per raons d'oportunitat en el temps però també de filosofia. Si la llei que ha de regular el sector veu la llum, podrem tornar a parlar d'un projecte en el que no es contempla cap monopoli quant a la distribució d'energia elèctrica, o en el que es prevegi un monopoli estatal... totalment estatal, no a mitges. Mentrestant, votarem en contra en la presa en consideració de la Proposició de llei de creació de DEDA SA.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Francesc Mora.

M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, malgrat que el debat sigui de presa en consideració de la Proposició de llei de creació de la Distribuïdora Elèctrica d'Andorra, és inevitable fer relacions amb el Projecte presentat per Govern, no?

Jo, abans de parlar de la Proposició de llei només voldria fer una consideració: entenc que el tema és un tema conflictiu perquè hem observat fins ara tres intervencions de tres forces polítiques importants del país, i que formen l'oposició i de les tres, malgrat algunes diferències, no hi ha una posició unitària. És a dir, hi ha tres forces i tres projectes, i a més a més s'hi afegeix el projecte de la majoria lliberal que és el Projecte de FEDASA que és el projecte que nosaltres defensem, és a dir, de quatre forces polítiques hi ha quatre projectes diferents. Aquest punt és important, i és un punt per reflexionar.

Per tant, suposo que arribarà un dia que tothom tindrà la posició més clara i tothom podrà defensar el seu projecte més clar.

Ara per ara ens toca defensar el nostre però en tot cas ens toca parlar del que presenta IDN.

La Proposició de llei de creació de DEDA SA, el que planteja, com s'ha dit, és la separació entre la producció i la importació/exportació (que estaria encomanada a un organisme públic) i la distribució (que es portaria a terme per una societat privada participada majoritàriament pel Govern).

Aquesta possibilitat, evidentment és diferent de la Proposta de creació de FEDA, SA (ja que aquesta

integra en una única entitat la totalitat de la gestió del sector elèctric), i que va ser objecte d'estudis pertinents per analitzar la seva viabilitat, i va ser descartada davant dels inconvenients que representa i els menors avantatges. En aquest punt voldria fer un incís en relació al gran i extens coneixement que tenen els consellers de l'oposició de les deliberacions interiors del Grup Parlamentari Lliberal. Aleshores, de vegades, comenten coses que el propi president no sap, no sé si és perquè no me les diuen, o és perquè tenen més informació que jo, però en tot cas, em sorprèn el grau de coneixement de les deliberacions del grup parlamentari.

Actualment al Principat, la distribució d'energia és portada a través de la societat parapública FEDA, i per altres organismes privats en els seus respectius territoris.

Aquesta situació ja s'hi feia referència en el Reglament provisional de l'any 1975 de distribució d'energia elèctrica (que encara és vigent i no ha estat modificat) i, que textualment diu en l'article 4 que "únicament -i ja cito textualment- els distribuïdors -definitos en l'article 1 d'aquest reglament- tenen dret a establir i mantenir en llurs respectives zones, tant al dessorre com al dessota de les vies públiques i de llurs dependències, tots els treballs necessaris per a la distribució de l'energia elèctrica".

Aquesta disposició, vigent, atribueix una exclusiva a favor d'aquests organismes, i davant d'aquesta situació legal i de fet, no sembla desitjable la fórmula que proposa la disposició addicional cinquena de la llei proposada per IDN que encomana a Govern que DEDA SA, cas de no arribar a una entesa amb les distribuïdores per a la seva integració en el termini màxim d'un any, creï les infraestructures escaients per distribuir energia elèctrica en tot el territori.

La imposició legal de la distribució elèctrica a favor del Govern en tot el territori que en aquest cas es materialitzaria mitjançant un societat privada participada majoritàriament per Govern, ja va ser adoptada per acord de 26 d'octubre de 1965 mitjançant el qual el Consell General acordà constituir-se en únic distribuïdor d'energia elèctrica a les Valls indemnitzant les instal·lacions a les societats distribuïdores, en aquell moment inexistents.

Aquest acord de l'any 65 va rebre, en aquell moment, una forta oposició i es va constatar que en aquesta matèria calia actuar amb gran prudència donat que existia una concessió, i drets adquirits, que no poden ser considerats com a nuls i inexistents, i que l'aplicació d'una mesura d'aquesta naturalesa únicament podria conduir a llargs i complets procediments, que en lloc de facilitar solucions, únicament afegiria entorpiments.

Actualment no existeix la concessió de FHASA, vigent l'any 1965, però sí que subsisteixen les entitats privades distribuïdores d'energia elèctrica, la posició de les quals s'ha reforçat no solament pel transcurs del temps sinó per disposicions legals que com el mencionat Reglament de l'any 1975 que els hi atribueixen drets concrets en la gestió d'aquest servei públic.

És cert que l'Estat pot rescatar un servei públic prestat per una entitat privada, però no cal oblidar que una decisió imposada d'aquesta naturalesa està condicionada a què les necessitats del servei públic ho exigeixin, i a indemnitzar al concessionari, no solament el preu de les instal·lacions sinó també els perjudicis ocasionats (dany emergent) entre els quals es troben compresos els beneficis futurs deixats de percebre.

Aquests condicionaments, en el present, conduirien inevitablement al renaixement de conflictes, avui oblidats, que tindrien com a efecte obrir un període llarg i incert de negociacions i controvèrsies, amb eventuals i possibles procediments judicials, que sense dubte, anirien en perjudici de tots.

El Grup Lliberal creu que no es pot caure en el mateix error, i que cal adoptar fórmules viables i positives per a la prestació del servei públic i distribució de l'energia elèctrica que, com s'ha dit, es vol garantir, i que també com diu l'exposició de motius de la Llei, ha de significar una condició de progrés i benestar pels ciutadans.

Des d'una perspectiva purament econòmica no seria convenient, entenem la duplicitat d'infraestructures per assegurar la distribució d'energia elèctrica a 36.000 habitants en el mateix espai geogràfic, creient-se més viable agrupar, en una mateixa entitat, tant la producció com la importació i la distribució que, entenem, representa l'alternativa més viable de les que s'han estudiat i que parteix de la integració voluntària en la mateixa dels organismes distribuïdors avui existents.

És per això que la Proposta de creació de DEDA SA, comporta a la pràctica, a mig i llarg termini, entenem, uns majors preus de venda al públic, menors beneficis i majors necessitats de recursos financers aliens, amb el consegüent endeutament, amb un encariment del preu del producte final (que és la tarifa que l'usuari paga pel consum d'energia elèctrica), això és una tendència clarament contrària als països de l'entorn que disminueixen les tarifes elèctriques com a conseqüència de la liberalització del sector.

Cal considerar igualment que l'existència actual de les diferents estructures de mercat de les empreses distribuïdores implicaria preus de venda molt

distants en condicions d'igualtat del preu de compra. A l'haver-hi més costos, segurament els preus haurien d'augmentar, perquè les condicions de compra, el preu, seria el mateix per tots.

Si per superar aquesta situació existís una empresa pública estatal amb el sol objecte de produir i, sobretot, importar energia elèctrica, per proporcionar-la a un únic client -en aquest cas DEDA SA-, es podria posar en entredit finalment la mateixa existència de la parapública estatal pel seu caràcter de mer intermediari entre la distribuïdora i els proveïdors estrangers, i per l'encariment del preu del final. A la vista del que s'ha dit, entenc que seria una espècie de garant aquesta entitat parapública, una espècie de garant de la sobirania nacional, potser sembla que la sobirania nacional radica en les societats parapúbliques.

Pels anteriors motius i per la dimensió del Principat, la petita magnitud del consum elèctric nacional en termes absoluts, i els beneficis que comporten les economies d'escala, com he dit abans, (conceptes que crec que a priori tots compartim), creiem que la solució que planteja la Proposició de llei de DEDA SA, separant la distribució de les restants activitats del sector de l'energia elèctrica, no és la més adient ni la més viable, tant per les consideracions tècniques i econòmiques com les jurídiques que ha exposat.

Pel que fa un comentari a l'exposició de motius que, efectivament, és quasi idèntica això em dona, -malgrat que totes les forces polítiques d'aquesta cambra tinguin plantejaments diferents pel que fa a la qüestió elèctrica- almenys, pel que fa a l'exposició de motius es comparteix, és a dir, que potser l'important és que comparteixin els motius del perquè es fan les coses i es discuteixin les vies per les quals es fan les coses. En aquest sentit, bé, és satisfactori entendre que els motius que a nosaltres ens han impulsat a optar per un model determinat són compartits; no es comparteix el model i no es comparteix la fórmula, almenys en aquest cas d'una manera clara i precisa.

És per això que, tot i valorant, com deia, l'esforç que s'ha fet per part d'IDN, presentant una proposta alternativa per a una gestió eficaç, de la prestació del servei de distribució d'energia elèctrica, que a tots ens preocupa, creiem que aquesta proposta no és la més adequada i, per tant, el Grup Lliberal votarà en contra de l'aprovació de la Proposició de llei de la creació de Distribuïdora Elèctrica d'Andorra (DEDA SA).

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir? no?

Sí, Sr. Vicenç Mateu pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, jo només, molt breument vull fer algun comentari del que s'ha dit aquí.

El Sr. Mora a la intervenció anterior, quan es parlava d'immigració, parlava i acusava els grups de l'oposició de no fer catastrofisme, el seu estil -deia- no era el catastrofisme però el seu discurs actual m'ha sonat una mica catastròfic, a part d'estar, doncs, envoltat de tecnicismes que crec, doncs, hauran estat difícils de seguir. Penso que la presentació que ha fet dels mals que ocasionaria DEDA SA, doncs, ha estat catastrofista.

Nosaltres estem convençuts que en lloc de mals el que hi hauria, doncs, serien beneficis, beneficis que redundarien, evidentment, en el ciutadà i bé, hi ha seixanta-sis preguntes entrades que són, en bona mesura, un repàs dels diferents punts del seu Projecte de FEDA SA, i allí, doncs, aniran apareixent, doncs, les contradiccions del seu projecte, a part d'algunes qüestions que no ens han quedat prou clares.

Vostè, Sr. Mora, ha començat la intervenció d'una forma graciosa dient que una única oposició té tres projectes... escolti! Però vostè entén que a l'oposició, actualment, no sé que passarà d'aquí poc, però de moment, doncs, són tres forces polítiques.

El que és més greu és que en el seu projecte, que hi ha una sola força política, també en tinguin tres o quatre de projectes... això és el més greu.

No, no, miri! A Andorra la Vella potser pensen una cosa, a la Massana, poder, en pensen una altra... Vostè sap... vostè sap quin és el lloc d'Europa on hi ha més grups electorals? Doncs, miri, a la parròquia de la Massana, eh? i hi han inversions, hi ha hagut grans inversions que s'han hagut de fer...

(riu)

...bé, el Sr. Serra li pot explicar, per exemple, la qüestió aquesta, no?

És a dir, després de deu anys en què FEDA ha fet un bon servei, constatant que la qualitat del servei no és homogènia a tot el país, fem un projecte que permetria resoldre aquestes qüestions, i sembla que vostès, doncs, vostès sabran per què, doncs, es decanten per una altra qüestió.

Bé, només, això, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris? no?

Pel Govern tampoc?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions procedirem a la votació.

Sí és sí a la presa en consideració de la Proposició de llei i, no, doncs, és no a la presa en consideració de la Proposició de llei.

Sr. secretari general, si us plau?

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó : No

M. I. Sr. Marc Pintat Forné : No

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Jordi Torres Alís : No

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló : No

M. I. Sr. Miquel Alís Font : No

M. I. Sr. Miquel Àlvarez Marfany : No

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich : No

M. I. Sr. Francesc Areny Casal : No

M. I. Sr. Josep Areny Fité : No

M. I. Sr. Modest Baró Moles : No

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà : No

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas : No

M. I. Sr. Miquel Casal Casal : No

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols : No

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles : No

M. I. Sr. Antoni Martí Petit : No

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora : Si

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués : No

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Josep Àngel Mortés:

Vots si: 1; vots no: 22.

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació no es pren en consideració la Proposició de llei.

Passem al punt número 6 de l'ordre del dia.

(El Sr. Simó Duró es reincorpora)

6.- Nomenament d'un membre de la Junta de Govern de l'ORTA.

Es constata que no s'hi ha presentat cap candidatura dins del termini establert pel reglament. Es convocarà, doncs, novament aquest nomenament per una propera reunió.

Alguna intervenció? no?

Bé, doncs, passem al punt número 7 de l'ordre del dia.

7.- Preguntes al Govern amb resposta oral.

La pregunta, la primera, presentada pels Srs. Vicenç Mateu i Vicenç Alay, registrada amb el número 713-A fou publicada al Butlletí número 22/1999 del 14 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Sr. síndic, bé, no sé si és el moment però jo proposaria, si pogués ser de deixar aquest punt de l'ordre del dia per a una propera sessió...

El M. I. Sr. Síndic General:

Molt bé.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

... si els hi semblés bé.

El M. I. Sr. Síndic General:

Ningú hi veu cap inconvenient?

Bé, doncs, llavors, aquestes... vist, diguem, el procediment que havíem establert en Junta de Presidents, s'havia parlat de què les preguntes que no serien contestades oralment en l'última sessió del període de sessions serien passades al període següent amb respostes, diguem, escrites per part del Govern, però, si la vostra voluntat és de què s'apacin per una propera sessió, doncs, al primer període de sessions, si no s'hi veu inconvenient... sí, Sr. Vicenç Mateu, sí?

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

En el ben entès de què poguessin ser contestades de forma oral.

El M. I. Sr. Síndic General:

De forma oral...

Sr. Francesc Mora, pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies, Sr. síndic.

No sé jo si és possible, bé, si l'acord de la Junta de Presidents que va ser que es debatessin durant un determinat període limitat, les preguntes després es contestin les que no es puguin contestar de forma escrita. Entenc que el Reglament, en aquest punt, marca que si no es poden contestar per oral, hauran de ser per escrit.

Aleshores, jo entenc que, seria partidari de mantenir la posició inicial de la Junta de Presidents, que va adoptar el Grup Lliberal, o, en tot cas, que siguin totes totalment respostes per escrit.

Gràcies Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Si? Alguna altra intervenció?

Sí, Sr. cap de Govern?

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

Jo comparteixo el que ha dit el Sr. Mora. La Junta de Presidents en la qual assistia es va, simplement, posar de manifest el que diu el Reglament: el Reglament diu que les preguntes es contesten -les ordinàries-, es contesten davant del Consell General i, si no poden contestar-se en una sessió parlamentària amb el temps impartit que la Sindicatura i el Sr. Síndic generosament ha ampliat sempre -tots els síndics d'aquesta legislatura-, es passin, normalment, al següent Consell... em sembla.

El M. I. Sr. Síndic General:

No, no... no és així Sr. cap de Govern, només és... hi ha la possibilitat de formular preguntes amb resposta oral per part del Govern o preguntes amb resposta escrita.

Això són els grups parlamentaris... els consellers que en fan la demanda.

Ara bé, el Reglament el que preveu és que es disposarà d'una hora en cada sessió per tal de poder contestar les preguntes amb resposta oral.

El que simplement es va afegir a l'última Junta de Presidents, precisar, és que es dedicaria, evidentment, una hora a cada sessió per contestar les preguntes amb resposta oral demanades pels consellers generals, però que a l'última sessió de cada període si quedaven preguntes per contestar es traslladarien al període següent, i es transformarien en preguntes amb resposta escrita i, per tant, doncs, el Govern les contestaria de tal manera.

Aquest és el cas, no? Ara el Sr. Vicenç Mateu parla d'una altra cosa i demana la possibilitat, doncs, de què les preguntes no es contestin avui, i que es contestin a la pròxima sessió, al proper període de sessions.

És aquesta la demanda que formuleu, no, Sr. Vicenç Mateu?... Sí. Jo penso que si tothom hi està d'acord no hi hauria inconvenient.

Sí, Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies, Sr. síndic.

Jo crec que vista la demanda dels firmants de les preguntes, no hi hauria d'haver cap problema per acceptar-ho.

Una altra cosa és que vist el nombre de preguntes, puguin totes passar en un Consell... però, em sembla que la demanda tampoc ha anat per aquest sentit.

Vull dir que, en principi no hi ha cap problema per part nostra.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. Francesc Mora?

M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, a la vista de les intervencions jo crec que la posició inicial nostra és mantenir l'acord de la Junta de Presidents, que es contestin les que el Reglament diu, durant el temps que diu, i la resta que quedin per un altre període amb forma escrita.

En tot cas, si totes les forces polítiques de la cambra estan disposades a posposar aquestes contestes a un altre període, nosaltres no ens hi oposarem. En tot cas el que demanaria és que potser entre tots féssim una reflexió sobre tota la qüestió de les preguntes al

Govern, perquè penso que és en el tema, diguem, del debat, que hi ha una miqueta més de confusió, perquè algunes vegades d'una manera i d'una altra, en aquest sentit, demanaria que tots, potser, féssim una reflexió sobre com s'ha de tractar el tema de les preguntes al Govern, i en cap cas això, evidentment, vol dir que no s'hagin de respondre... al contrari, que els problemes sorgeixen perquè les preguntes es responen de vegades tant exhaustivament.

En tot cas, nosaltres, estem d'acord en el que diguin les altres forces de la cambra i, diguem, invitem a tots a fer una miqueta aquesta reflexió sobre la qüestió de les preguntes al Govern.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, jo només voldria afegir que respecte al que és, diguem, les contestes a les preguntes que es formulen, vull dir, el Reglament, ja és prou clar amb això. Aquí només ens trobem amb el cas de què és l'última sessió del període de sessions. Que es va acordar un procediment en Junta de Presidents però, tal com ha dit el Sr. Dallerès no hi ha cap inconvenient en què si la voluntat dels consellers que han formulat les preguntes, és a dir que aquestes es contestin oralment, aquesta voluntat ha de ser respectada i per tant, doncs, s'inclouran en l'ordre del dia de la primera sessió que es farà, doncs, al proper període, i es contestaran durant el temps que està previst, que és d'una hora, i si no es poden contestar totes, evidentment, llavors s'aplaçaran en una propera sessió.

D'acord?

Doncs, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 13.25h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 200 PTA
Subscripcions: Tel. 821234